

Bruksela, 29 maja 2020 r.
(OR. en)

8402/20

Międzyinstytucjonalny numer
referencyjny:
2020/0103 (COD)

ECOFIN 411
UEM 180
CADREFIN 106
CODEC 438

PISMO PRZEWODNIE

Od:	Sekretarz generalna Komisji Europejskiej (podpisał dyrektor Jordi AYET PUIGARNAU)
Data otrzymania:	28 maja 2020 r.
Do:	Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, Sekretarz Generalny Rady Unii Europejskiej
Nr dok. Kom.:	COM(2020) 409 final
Dotyczy:	Wniosek dotyczący ROZPORZĄDZENIA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY ustanawiającego Instrument Wsparcia Technicznego

Delegacje otrzymują w załączeniu dokument COM(2020) 409 final.

Załącznik: COM(2020) 409 final

KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 28.5.2020 r.
COM(2020) 409 final

2020/0103 (COD)

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY
ustanawiające Instrument Wsparcia Technicznego

UZASADNIENIE

1. KONTEKST WNIOSKU

• Przyczyny i cele wniosku

Wybuch pandemii COVID-19 zmienił unijne i ogólnoświatowe perspektywy gospodarcze na nadchodzące lata. Krótkoterminowe skutki kryzysu związanego z COVID-19 w poszczególnych państwach członkowskich będą zależeć od czasu trwania i stopnia nasilenia środków izolacji, struktury produkcji i środków polityki gospodarczej wprowadzonych w celu złagodzenia bezpośrednich skutków kryzysu. Średnio- i długoterminowe skutki kryzysu będą zależeć od odporności gospodarek tych państw. Biorąc pod uwagę różnice pod względem krótkoterminowych skutków gospodarczych oraz dostępnej przestrzeni politycznej, istnieje realne ryzyko, że w przypadku braku zdecydowanych działań z zakresu polityki kryzys związany z COVID-19 spowoduje dalsze pogłębianie się różnic w Unii.

W miarę stopniowego znoszenia środków izolacji istnieje potrzeba strategicznego planowania wyjścia z kryzysu poprzez odbudowę gospodarki i powrót do zrównoważonego wzrostu. Wymaga to wspierania inwestycji publicznych i prywatnych, ale także zintensyfikowania wysiłków w zakresie reform w państwach członkowskich, aby wyeliminować słabości społeczne i gospodarcze leżące u podstaw gospodarek tych państw, zwiększyć odporność tych państw i ułatwić powrót do zrównoważonego wzrostu gospodarczego. W związku z tym kluczowe znaczenie ma dalsze wspieranie wysiłków państw członkowskich w zakresie reform poprzez zapewnienie im znacznego wsparcia technicznego w celu wzmocnienia ich zdolności administracyjnych w odniesieniu do przygotowania i wdrożenia reform, które będą sprzyjać odporności i stanowić podstawę do odbudowy gospodarki.

W przedmiotowym rozporządzeniu proponuje się zatem ustanowienie odrębnego Instrumentu Wsparcia Technicznego, który byłby dostępny dla wszystkich państw członkowskich jako następca Programu wspierania reform strukturalnych (SRSP)¹. Dzięki Instrumentowi Wsparcia Technicznego Komisja w dalszym ciągu będzie mogła dostarczać dostosowaną do potrzeb wiedzę fachową w terenie w celu zapewnienia, by państwa członkowskie dysponowały zdolnościami instytucjonalnymi i administracyjnymi niezbędnymi do rozwinięcia i wdrożenia reform sprzyjających wzrostowi, a także były w stanie zwiększyć odporność gospodarek europejskich za pomocą skutecznych i sprawnie funkcjonujących struktur administracyjnych. W związku z tym – podobnie jak w ramach programu wspierania reform strukturalnych – celem tego Instrumentu będzie zapewnienie organom krajowym wnioskujących państw członkowskich wsparcia we wszystkich stadiach procesu reform lub w określonych etapach tego procesu.

Ze względów praktycznych i w celu jak najszybszego osiągnięcia przez współprawodawców porozumienia niniejszy wniosek dotyczący rozporządzenia oparto na najnowszym tekście Instrumentu Wsparcia Technicznego zawartym we wniosku Komisji ustanawiającym Program wspierania reform (RSP)², który był omawiany przez współprawodawców w ciągu ostatnich miesięcy. Wniosek dotyczący Programu wspierania reform zostaje wycofany.

¹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/825 z dnia 17 maja 2017 r. w sprawie utworzenia Programu wspierania reform strukturalnych na lata 2017–2020 oraz zmiany rozporządzeń (UE) nr 1303/2013 i (UE) nr 1305/2013 (Dz.U. L 129 z 19.5.2017, s. 1).

² 2018/0213 (COD), Bruksela, 31.5.2018, COM(2018) 391 final.

W dniu 31 maja 2018 r. Komisja przedstawiła Program wspierania reform w kontekście wniosków dotyczących programów sektorowych ujętych w wieloletnich ramach finansowych (WRF) na lata 2021–2027. Wniosek ten uwzględniał Instrument Wsparcia Technicznego mający na celu wspieranie wysiłków państw członkowskich na rzecz poprawy wdrażania reform strukturalnych w kontekście europejskiego semestru. Tekst tego wniosku omawiano w Radzie podczas prezydencji fińskiej i chorwackiej i zasadniczo osiągnięto w Radzie porozumienie w sprawie tego Instrumentu. Jednocześnie Parlament Europejski pracował nad wnioskiem Komisji dotyczącym Programu wspierania reform i przedstawił swój projekt sprawozdania w dniu 20 kwietnia 2020 r.

W reakcji na nowe wyzwania spowodowane kryzysem związanym z COVID-19 równolegle z niniejszym wnioskiem Komisja przedstawiła również wniosek dotyczący rozporządzenia w sprawie Instrumentu na rzecz Odbudowy i Zwiększania Odporności³, w ramach którego przeznaczone zostanie wsparcie finansowe na dużą skalę na rzecz inwestycji publicznych i reform, które zwiększą odporność gospodarek państw członkowskich i lepiej przygotują je na przyszłość. Instrument Wsparcia Technicznego może wspomóc państwa członkowskie w przygotowaniu i wdrożeniu planów odbudowy i zwiększania odporności przewidzianych w ramach Instrumentu na rzecz Odbudowy i Zwiększania Odporności.

- **Spójność z przepisami obowiązującymi w tym obszarze polityki**

Instrument Wsparcia Technicznego umożliwia Komisji wspieranie organów państwa członkowskiego w ich wysiłkach zmierzających do opracowania reform zgodnie z własnymi priorytetami oraz zwiększenia własnej zdolności do opracowywania i wdrażania reform i strategii przy jednoczesnej możliwości korzystania z dobrych praktyk i przykładów ich partnerów. W następstwie kryzysu wsparcie techniczne będzie szczególnie potrzebne. Niniejszy wniosek stanowi zatem odpowiednie uzupełnienie pakietów środków zaproponowanych przez Komisję w celu przeciwdziałania negatywnym skutkom gospodarczym pandemii COVID-19, czyli Instrumentu na rzecz Odbudowy i Zwiększania Odporności, projektu REACT EU⁴ realizowanego w ramach funduszy strukturalnych i spójności, zmienionych wniosków dotyczących Europejskiego Funduszu na rzecz Inwestycji Strategicznych (EFIS) i InvestEU, a także szeregu środków opracowanych w odpowiedzi na obecną pandemię COVID-19, takich jak „inicjatywa inwestycyjna w odpowiedzi na koronawirusa”⁵.

Instrument Wsparcia Technicznego opiera się na sukcesie Programu wspierania reform strukturalnych, który stale uzyskiwał pozytywne informacje zwrotne od państw członkowskich będących jego beneficjentami i w przypadku którego zapotrzebowanie przewyższało dostępne środki budżetowe w poprzednich rundach selekcji (np. w rundzie z 2019 r. spośród 508 złożonych wniosków o łącznej wartości 194 mln EUR można było wybrać 263 o łącznej wartości 79,3 mln EUR; w rundzie z 2020 r. spośród 609 złożonych wniosków o łącznej wartości 250 mln EUR można było wybrać 228 o łącznej wartości 84,7 mln EUR); Instrument Wsparcia Technicznego został zaprojektowany jako kontynuacja istniejącego Programu wspierania reform strukturalnych; jest konsekwentny, spójny i ma charakter uzupełniający względem istniejących zasobów przeznaczonych na budowanie zdolności oraz pomoc techniczną, dostępnych w ramach innych unijnych programów finansowania. Pomoc techniczna dostępna w ramach polityki spójności ma na celu

³ [COD...].

⁴ Dz.U. [...].

⁵ Dz.U. [...].

zapewnienie zainteresowanym stronom pomocy w realizacji programów i projektów finansowanych przez Unię w formie wsparcia finansowego na rzecz przygotowania, zarządzania, oceny, monitorowania, audytu i kontroli, które to wsparcie jest udostępniane za pośrednictwem Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego (EFRR), Europejskiego Funduszu Społecznego (EFS) i Funduszu Spójności. Pomoc techniczna dostępna w tym kontekście ma zatem na celu budowanie zdolności do zarządzania funduszami unijnymi oraz wspieranie realizacji projektów współfinansowanych z funduszy unijnych, a tym samym ułatwienie absorpcji tych funduszy. Centrum pomocy technicznej dostępne w ramach programu InvestEU jest ukierunkowane głównie na przygotowanie dużych (prywatnych) projektów inwestycyjnych i nie jest ukierunkowane na reformy strukturalne. Z kolei Instrument Wsparcia Technicznego ma wspierać zdolności administracyjne i długoterminowe reformy strukturalne, tym samym odpowiednio uzupełniając istniejącą pomoc udzielaną w ramach różnych unijnych programów sektorowych i działań prowadzonych w ramach funduszy unijnych, a także zwiększając jej wartość.

Ponadto Instrument ten jest zgodny z wytycznymi dotyczącymi polityki przewidzianymi w ramach europejskiego semestru, ponieważ zapewnia wsparcie techniczne w celu wsparcia realizacji zaleceń dla poszczególnych krajów, które to zalecenia są skierowane w tym kontekście do państw członkowskich.

- **Spójność z innymi politykami Unii**

Wniosek jest spójny z innymi politykami Unii, a także gwarantuje komplementarność i synergię z tymi politykami.

Celem wniosku ustanawiającego Instrument na rzecz Odbudowy i Zwiększania Odporności jest zaoferowanie wsparcia finansowego na rzecz inwestycji i reform publicznych, zwłaszcza w obszarze transformacji ekologicznej i cyfrowej, dzięki którym gospodarki zyskają większą odporność i staną się lepiej przygotowane na przyszłość.

Instrument Wsparcia Technicznego będzie stanowić uzupełnienie wniosku ustanawiającego Instrument na rzecz Odbudowy i Zwiększania Odporności, ponieważ będzie on wspierać wzmacnianie zdolności administracyjnych państw członkowskich oraz – w tym kontekście – wspierać przygotowanie i realizację planów odbudowy i zwiększania odporności, w których zostaną określone reformy i inwestycje do sfinansowania w ramach Instrumentu na rzecz Odbudowy i Zwiększania Odporności, a w ujęciu bardziej ogólnym, wspierać krajowe działania na rzecz reform związanych z transformacją ekologiczną i cyfrową.

2. PODSTAWA PRAWNA, POMOCNICZOŚĆ I PROPORCJONALNOŚĆ

- **Podstawa prawna**

Podstawą wniosku jest art. 175 akapit trzeci i art. 197 ust. 2 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej.

Art. 175 akapit trzeci TFUE stanowi, że jeśli działania szczególne okażą się niezbędne poza funduszami i bez uszczerbku dla środków przyjętych w ramach innych polityk Unii, działania takie mogą być przyjmowane przez Parlament Europejski i Radę, stanowiące zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą i po konsultacji z Komitetem Ekonomiczno-Społecznym oraz Komitetem Regionów.

Art. 197 ust. 2 TFUE stanowi, że Unia może wspierać wysiłki państw członkowskich zmierzające do poprawy ich zdolności administracyjnej w zakresie wdrażania prawa Unii, między innymi poprzez ułatwianie wymiany informacji oraz wspieranie programów

szkolenia. Żadne państwo członkowskie nie jest zobowiązane do korzystania z tego wsparcia. Parlament Europejski i Rada, stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą, ustanawiają niezbędne ku temu środki, z wyłączeniem jakiejkolwiek harmonizacji przepisów ustawowych i wykonawczych państw członkowskich.

W świetle art. 175 i 197 TFUE rozporządzenie ma na celu zwiększenie spójności poprzez zastosowanie środków pozwalających odbudować gospodarkę, a także zwiększyć jej odporność i konwergencję w państwach członkowskich, których to dotyczy.

- **Pomocniczość (w przypadku kompetencji niewyłącznych)**

Finansowanie proponowanych działań za pośrednictwem planowanego rozporządzenia jest zgodne z zasadą europejskiej wartości dodanej oraz zasadą pomocniczości. Finansowanie z budżetu unijnego skupia się na działaniach, których cele nie mogą zostać w wystarczającym stopniu osiągnięte przez same państwa członkowskie („kryterium konieczności”) i gdzie interwencja Unii może przynieść wartość dodaną w porównaniu z działaniami samych państw członkowskich.

Celem tego rozporządzenia jest promowanie spójności poprzez wspieranie wysiłków państw członkowskich w realizacji reform niezbędnych do odbudowy gospodarczej i społecznej, budowania odporności i konwergencji, a także wspieranie wysiłków państw członkowskich służących wzmocnieniu ich zdolności administracyjnych w zakresie wdrażania prawa Unii w związku z wyzwaniami, jakie stoją przed instytucjami, rządem, administracją publiczną oraz sektorem gospodarczym i społecznym.

Założeniem leżącym u podstaw rozporządzenia jest fakt, że wsparcie techniczne jest udzielane w odpowiedzi na dobrowolny wniosek danego państwa członkowskiego. W związku z tym każde państwo członkowskie samodzielnie decyduje, czy – w świetle możliwości dostępnych na szczeblu krajowym, regionalnym lub lokalnym – konieczne są działania na szczeblu unijnym. Wdrożenie środków wsparcia technicznego związanych z odbudową gospodarczą i społeczną, budowaniem odporności i konwergencji oraz ze wzmocnieniem zdolności administracyjnych państw członkowskich w zakresie wdrażania prawa Unii jest przedmiotem wspólnego zainteresowania Unii.

Instrument Wsparcia Technicznego zastępuje bieżący Program wspierania reform strukturalnych i jest częścią inicjatyw podjętych przez Komisję w odpowiedzi na wybuch pandemii COVID-19; inicjatywy te mają na celu zapewnienie państwom członkowskim pomocy w złagodzeniu poważnych konsekwencji gospodarczych i społecznych tego zdarzenia. Działanie na szczeblu Unii jest zatem niezbędne do osiągnięcia szybkiej i stabilnej odbudowy gospodarczej w Unii. Ten cel nie może zostać osiągnięty w wystarczającym stopniu przez państwa członkowskie działające samodzielnie, natomiast interwencja Unii może wnieść wartość dodaną poprzez wprowadzenie rozporządzenia, które ustanawia instrument zapewniający silniejsze wsparcie techniczne dla opracowywania i wdrażania niezbędnych reform strukturalnych. Takie wsparcie przyczyniłoby się również do złagodzenia skutków społecznych spowodowanych obecnym kryzysem związanym z COVID-19.

- **Proporcjonalność**

Wniosek jest zgodny z zasadą proporcjonalności, ponieważ ogranicza się do minimum wymaganego dla osiągnięcia wymienionych celów na szczeblu unijnym i nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tych celów. Dobrowolny charakter Instrumentu Wsparcia Technicznego i oparta na konsensusie współpraca w trakcie całego procesu stanowią

dodatkową gwarancję poszanowania zasady proporcjonalności oraz wzrostu wzajemnego zaufania i zacieśnienia współpracy między państwami członkowskimi a Komisją.

- **Wybór instrumentu**

Celów opisanych w poprzednich sekcjach nie można osiągnąć poprzez harmonizację prawodawstwa ani dobrowolne działania państw członkowskich. Jedynie rozporządzenie umożliwi ich osiągnięcie. Rozporządzenie mające zastosowanie do wszystkich państw członkowskich jest również najwłaściwszym instrumentem prawnym do organizacji świadczenia wsparcia technicznego, mając na względzie zapewnienie równego traktowania państw członkowskich.

3. WYNIKI OCEN *EX POST*, KONSULTACJI Z ZAINTERESOWANYMI STRONAMI I OCEN SKUTKÓW

- **Oceny *ex post*/oceny adekwatności obowiązującego prawodawstwa**

Instrument Wsparcia Technicznego stanowi kontynuację istniejącego Programu wspierania reform strukturalnych na lata 2017–2020, którego podstawą jest rozporządzenie (UE) 2017/825 zmienione rozporządzeniem (UE) 2018/1671⁶. Wdrażanie Programu wspierania reform strukturalnych rozpoczęło się wraz z przyjęciem we wrześniu 2017 r. rocznego programu prac na 2017 r.⁷ i kontynuowane było wraz z przyjęciem dalszych programów prac⁸. Zgodnie z art. 16 rozporządzenia w sprawie Programu wspierania reform strukturalnych Komisja przedstawia Parlamentowi Europejskiemu i Radzie roczne sprawozdanie monitorujące z wdrażania programu⁹ oraz niezależne sprawozdanie z przeglądu śródkresowego i niezależne sprawozdanie z oceny *ex post*.

W dokumencie roboczym służb Komisji towarzyszącym niezależnemu sprawozdaniu z przeglądu śródkresowego, który ma zostać wkrótce przyjęty przez Komisję, zbadano wyniki realizacji Programu wspierania reform strukturalnych na podstawie kryteriów oceny (stosowność, skuteczność, efektywność, spójność i unijna wartość dodana) i wyciągnięto szereg wniosków. Mimo że Program wspierania reform strukturalnych został przyjęty niedawno, a wiele projektów wsparcia technicznego nadal znajduje się na początkowych etapach realizacji, według dotychczasowych ustaleń jest on na dobrej drodze do osiągnięcia swoich celów. W ocenie wykazano, że struktura Programu wspierania reform strukturalnych jest dobrze dostosowana do rzeczywistych potrzeb państw członkowskich i stanowi odpowiedni instrument wspierania państw członkowskich we wzmacnianiu ich zdolności administracyjnych i instytucjonalnych. Wysoki poziom elastyczności i brak wymogów dotyczących współfinansowania sprawiają, że możliwe jest przełożenie potrzeb państw członkowskich na wykonalne działania o realistycznych ramach czasowych oraz spełnienie oczekiwań danego państwa członkowskiego. Z oceny wynika, że znaczną wartością dodaną jest również wymiana dobrych praktyk między państwami członkowskimi. Ponadto Program wspierania reform strukturalnych jest dobrze zintegrowany z unijnym procesem zarządzania

⁶ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/825, Dz.U. L 129 z 19.5.2017, s. 1, zmienione rozporządzeniem (UE) 2018/1671, Dz.U. L 284 z 12.11.2018, s. 3 (rozporządzenie w sprawie Programu wspierania reform strukturalnych).

⁷ Załącznik do decyzji wykonawczej Komisji w sprawie przyjęcia programu prac na 2017 r. oraz finansowania programu wspierania reform strukturalnych oraz uchylającej decyzję C(2017)3093, 2017, C(2017) 5780 final.

⁸ https://ec.europa.eu/info/publications/structural-reform-support-programme-financing-decisions-and-annual-work-programmes_en

⁹ https://ec.europa.eu/info/publications/annual-monitoring-reports_en

gospodarczego. Roczne cykle Programu wspierania reform strukturalnych i europejskiego semestru uzupełniają się w odpowiednim zakresie, zapewniając kompleksowe i skoordynowane podejście do reform strukturalnych w państwach członkowskich. Za czynniki mające pozytywny wpływ na osiągnięcie wyników Programu wspierania reform strukturalnych uznaje się wysoki stopień zaangażowania wszystkich zainteresowanych stron, wysoki poziom wiedzy fachowej podmiotów udzielających wsparcia technicznego oraz sprzyjające okoliczności polityczne. Za czynniki, które mają negatywny wpływ na pomyślną realizację projektów wsparcia technicznego, uznaje się brak współpracy między zainteresowanymi stronami oraz zmienne bądź niepewne okoliczności polityczne.

- **Konsultacje z zainteresowanymi stronami**

Ze względu na pilną potrzebę przygotowania wniosku w celu jego szybkiego przyjęcia przez współprawodawców nie można było przeprowadzić formalnych konsultacji z zainteresowanymi stronami. Opinie zainteresowanych stron zostały uwzględnione również w toku procesu legislacyjnego dotyczącego wniosku w sprawie Programu wspierania reform.

- **Ocena skutków**

Z uwagi na pilny charakter wniosku nie przeprowadzono żadnej nowej oceny skutków. Niniejszy wniosek dotyczący rozporządzenia opiera się jednak na najnowszym dostępnym tekście grupy roboczej Rady w sprawie wniosku dotyczącego Programu wspierania reform w odniesieniu do Instrumentu Wsparcia Technicznego i jest zgodny ze wspólnym projektem sprawozdania Komisji Budżetowej i Komisji Gospodarczej i Monetarnej Parlamentu Europejskiego w sprawie instrumentów wsparcia technicznego przewidzianych we wniosku dotyczącym Programu wspierania reform opublikowanym w dniu 20 kwietnia 2020 r. Niniejszy wniosek zastępuje częściowo pierwotny wniosek Komisji dotyczący Programu wspierania reform (COD ...), który opierał się na ocenie skutków i którego główne ustalenia stosuje się odpowiednio.

- **Prawa podstawowe**

Wniosek może mieć pozytywny wpływ na ochronę i rozwój praw podstawowych Unii, przy założeniu że państwa członkowskie wystąpią o pomoc w powiązanych dziedzinach i ją otrzymają. Na przykład pomoc w takich obszarach, jak rynek pracy i ubezpieczenia społeczne, opieka zdrowotna, edukacja, środowisko, prawa własności, administracja publiczna i system sądownictwa, może wspierać takie prawa podstawowe Unii, jak godność, wolność, równość, solidarność, prawa obywatelskie i sprawiedliwość.

4. WPLYW NA BUDŻET

Pula środków finansowych przeznaczona na realizację Instrumentu Wsparcia Technicznego w okresie od dnia 1 stycznia 2021 r. do dnia 31 grudnia 2027 r. wynosi 864 406 000 EUR (w cenach bieżących).

Ocena skutków finansowych regulacji zawiera odpowiednie objaśnienia dotyczące puli środków finansowych.

5. ELEMENTY FAKULTATYWNE

- **Plany wdrożenia i monitorowanie, ocena i sprawozdania**

Na potrzeby monitorowania wyników tego rozporządzenia pod kątem realizacji celów Instrumentu Wsparcia Technicznego wskazano pewne kluczowe wskaźniki wykonania, które będą gromadzone w regularnych odstępach czasu. Szczegółowe wskaźniki rezultatu

i oddziaływania zostaną określone w odniesieniu do konkretnych projektów i obejmować będą wartości bazowe i cele, aby monitorować postępy w realizacji celów końcowych i oceniać wpływ wdrożonych reform.

W celu oceny skuteczności, wydajności, adekwatności i spójności tego Instrumentu przeprowadzone zostaną ocena śródkresowa i ocena *ex post*. Oceny będą przeprowadzane zgodnie Porozumieniem międzyinstytucjonalnym z dnia 13 kwietnia 2016 r.¹⁰ Oceny będą obejmowały wnioski z dotychczasowych doświadczeń, aby umożliwić wykrycie ewentualnych braków i problemów, zidentyfikowanie możliwości dalszego usprawnienia działań lub ich rezultatów oraz zmaksymalizowanie ich wykorzystania i wpływu.

Ocena śródkresowa rozporządzenia zostanie przeprowadzona, gdy dostępne będą wystarczające informacje na temat jego wdrożenia, jednak nie później niż w ciągu czterech lat od rozpoczęcia procesu wdrażania. Nie później niż trzy lata po upływie okresu stosowania rozporządzenia Komisja przeprowadza końcową ocenę *ex post*. Komisja przekaze wnioski z tych ocen, opatrzone jej komentarzami, Parlamentowi Europejskiemu, Radzie, Europejskiemu Komitetowi Ekonomiczno-Społecznemu i Komitetowi Regionów.

- **Szczegółowe objaśnienia poszczególnych przepisów wniosku**

Przedmiotowe rozporządzenie ustanawia Instrument Wsparcia Technicznego, który będzie wspierać państwa członkowskie za pomocą środków technicznych we wdrażaniu strukturalnych reform instytucjonalnych, administracyjnych, pobudzających wzrost gospodarczy oraz wzmacniających odporność gospodarczą (art. 1).

Celem ogólnym Instrumentu Wsparcia Technicznego jest promowanie spójności poprzez wspieranie wysiłków państw członkowskich w realizacji reform niezbędnych do odbudowy gospodarczej i społecznej, budowania odporności i konwergencji, a także wspieranie wysiłków państw członkowskich służących wzmocnieniu ich zdolności administracyjnych w zakresie wdrażania prawa Unii w związku z wyzwaniami, jakie stoją przed instytucjami, rządem, administracją publiczną oraz sektorem gospodarczym i społecznym. (art. 3).

Cele szczegółowe Instrumentu określono (w art. 4) jako służące wspieraniu organów krajowych w zwiększaniu ich zdolności planowania, opracowywania i wdrażania reform, w tym przez wymianę dobrych praktyk, odpowiednich procesów i metod oraz bardziej efektywne i skuteczne zarządzanie zasobami ludzkimi. Cele te należy realizować w ścisłej współpracy z zainteresowanymi państwami członkowskimi.

Zakres stosowania obejmuje szeroki zakres polityk, w tym obszary związane z zarządzaniem finansami i aktywami publicznymi, reformami instytucjonalnymi i administracyjnymi, otoczeniem biznesowym, rynkami produktów i rynkami pracy, kształceniem i szkoleniem, zrównoważonym rozwojem, zdrowiem publicznym, edukacją i sektorem finansowym (art. 5). Szczególny nacisk kładzie się na działania, które sprzyjają transformacji ekologicznej i cyfrowej.

Całkowita pula środków finansowych na realizację Instrumentu na lata 2021–2027 wyniesie 864 406 000 EUR w cenach bieżących (art. 6). Oprócz tej puli środków finansowych państwa

¹⁰ Porozumienie międzyinstytucjonalne pomiędzy Parlamentem Europejskim, Radą Unii Europejskiej a Komisją Europejską z dnia 13 kwietnia 2016 r. w sprawie lepszego stanowienia prawa (Dz.U. L 123 z 12.5.2016, s. 1).

członkowskie mogą na zasadzie dobrowolności przekazywać do Instrumentu Wsparcia Technicznego, zgodnie z art. 21 rozporządzenia [nowego rozporządzenia w sprawie wspólnych przepisów]¹¹, zasoby pomocy technicznej w ramach programów zarządzania współdzielonego. Przesunięte środki są wdrażane zgodnie z zasadami niniejszego Instrumentu i są przeznaczone wyłącznie na rzecz zainteresowanego państwa członkowskiego (art. 6 ust. 3 i art. 10).

We wnioskach Komisji dotyczących wieloletnich ram finansowych na lata 2021–2027 ustalono bardziej ambitny cel uwzględniania kwestii klimatu we wszystkich programach UE – docelowy poziom unijnych wydatków przyczyniających się do wypełniania celów klimatycznych ma wynieść 25 %. Wkład omawianego Instrumentu w osiągnięcie tego celu ogólnego będzie śledzony za pomocą unijnego systemu wskaźników klimatycznych na odpowiednim poziomie dezagregacji, w tym – w miarę dostępności – przy użyciu bardziej precyzyjnych metod (motyw 10).

Instrument Wsparcia Technicznego powinien wspierać wdrażanie reform pobudzających wzrost gospodarczy i wzmacniających odporność gospodarczą podejmowanych z inicjatywy państw członkowskich lub w kontekście procesów zarządzania gospodarczego bądź działań związanych z wdrażaniem prawa i priorytetów politycznych Unii, a także reform związanych z wdrażaniem programu dostosowań gospodarczych. Instrument ten powinien również zapewniać wsparcie techniczne na potrzeby przygotowywania i wdrażania reform podejmowanych w ramach Instrumentu na rzecz Odbudowy i Zwiększania Odporności (art. 8).

Komisja będzie analizować wnioski o wsparcie pod względem stopnia pilności zidentyfikowanych problemów, ich zakresu i wagi, wsparcia potrzebnego w odniesieniu do danego obszaru polityki, analizy wskaźników społeczno-gospodarczych oraz ogólnej zdolności administracyjnej państwa członkowskiego. W oparciu o tę analizę oraz uwzględniając istniejące środki i działania finansowane z innych funduszy unijnych lub programów unijnych, Komisja uzgodni z państwem członkowskim obszary priorytetowe wymagające wsparcia, cele, orientacyjny harmonogram, zakres środków wsparcia, które zostaną zastosowane, oraz szacunkową wysokość całkowitego wkładu finansowego, które to elementy zostaną ujęte w planie współpracy i wsparcia (art. 8).

Do otrzymania finansowania w ramach Instrumentu Wsparcia Technicznego kwalifikować się będą m.in. pozyskiwanie wiedzy specjalistycznej związanej z doradztwem politycznym lub przemianami politycznymi, formułowaniem strategii i planów reform oraz z reformami ustawodawczymi, instytucjonalnymi, strukturalnymi i administracyjnymi; zapewnianie usług ekspertów, w tym wewnątrz organizacji; budowanie zdolności oraz powiązane działania wspierające, na wszystkich szczeblach sprawowania rządów, przyczyniające się również do wzmocnienia pozycji społeczeństwa obywatelskiego (art. 7). Działania finansowane w ramach Instrumentu Wsparcia Technicznego mogą otrzymać wsparcie z innych unijnych programów, instrumentów i funduszy w ramach budżetu Unii, pod warunkiem że takie wsparcie nie obejmuje tych samych kosztów (art. 11)

Komisja będzie przyjmować programy prac w celu wdrożenia Instrumentu Wsparcia Technicznego, w drodze aktów wykonawczych, określając środki służące dostarczaniu

¹¹ Dz.U. C [...] z [...], s. [...].

wsparcia technicznego oraz wszystkie elementy wymagane na mocy rozporządzenia finansowego¹² (art. 12).

Przewidziano przepisy dotyczące komunikacji z Parlamentem Europejskim i Radą oraz z ogółem społeczeństwa (art. 9 i 17), określono też przepisy dotyczące komplementarności (art. 13), monitorowania (art. 14), sprawozdań rocznych (art. 15) i oceny (art. 16).

¹² Dz.U. C [...] z [...], s. [...].

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY**ustanawiające Instrument Wsparcia Technicznego**

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 175 akapit trzeci i art. 197 ust. 2,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego¹,

uwzględniając opinię Komitetu Regionów²,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z art. 120 i 121 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej („Traktat”) państwa członkowskie powinny prowadzić swoje polityki gospodarcze, mając na względzie przyczynianie się do osiągnięcia celów Unii oraz w kontekście ogólnych kierunków, które określa Rada. Zgodnie z art. 148 Traktatu państwa członkowskie wykonują swoje polityki zatrudnienia, w ramach których uwzględniają wytyczne dotyczące zatrudnienia. Tym samym koordynacja polityk gospodarczych państw członkowskich stanowi przedmiot wspólnego zainteresowania.
- (2) Art. 175 Traktatu stanowi między innymi, że państwa członkowskie powinny koordynować swoje polityki gospodarcze w taki sposób, aby osiągnąć także cele w zakresie spójności gospodarczej, społecznej i terytorialnej określone w art. 174.
- (3) Wybuch pandemii COVID-19 na początku 2020 r. zmienił unijne i ogólnoswiatowe perspektywy gospodarcze na nadchodzące lata. W Unii pojawiły się nowe priorytety związane z kryzysem, koncentrujące się w szczególności na odbudowie gospodarki i zapewnianiu odporności. Wymagają one pilnej i skoordynowanej reakcji ze strony Unii, aby poradzić sobie ze skutkami gospodarczymi dla państw członkowskich, a także złagodzić skutki społeczne i gospodarcze. Trwająca obecnie pandemia COVID-19, a także poprzedni kryzys gospodarczy i finansowy pokazują, że budowa zdrowych i odpornych gospodarek i systemów finansowych opartych na silnych strukturach gospodarczych i społecznych pomaga państwom członkowskim skuteczniej reagować na wstrząsy i szybciej przezwyciężać ich skutki. Zasadnicze znaczenie dla działań zmierzających do przywrócenia trwałej odbudowy gospodarek i uniknięcia dalszego pogłębiania się różnic w Unii pod względem gospodarczym i społecznym będą zatem miały reformy i inwestycje sprzyjające wzrostowi, które

¹ Dz.U. C [...] z [...], s. [...].

² Dz.U. C [...] z [...], s. [...].

mają na celu rozwiązanie problemu strukturalnych słabości gospodarek i wzmocnienie ich odporności.

- (4) Na poziomie Unii europejski semestr na rzecz koordynacji polityki gospodarczej zapewnia ramy określania krajowych priorytetów w zakresie reform oraz monitorowania ich realizacji. Państwa członkowskie opracowują swoje własne krajowe wieloletnie strategie inwestycyjne wspierające realizację tych priorytetów. Strategie te są przedstawiane wraz z rocznymi krajowymi programami reform w celu określenia i skoordynowania priorytetów, które mają być wspierane ze środków krajowych lub unijnych. Powinny też służyć wykorzystywaniu finansowania unijnego w spójny sposób oraz maksymalizowaniu wartości dodanej wsparcia finansowego pochodzącego w szczególności z programów wspieranych przez Unię w ramach funduszy strukturalnych i spójności, a także z innych programów.
- (5) Rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/825³ utworzono Program wspierania reform strukturalnych na lata 2017–2020, dysponujący budżetem w wysokości 142 800 000 EUR. Program wspierania reform strukturalnych ustanowiono w celu wzmocnienia zdolności państw członkowskich w zakresie przygotowania i wdrożenia reform administracyjnych i strukturalnych sprzyjających wzrostowi gospodarczemu, w tym poprzez wsparcie na rzecz skutecznego i wydajnego wykorzystania funduszy unijnych. Wsparcie techniczne w ramach tego programu jest udzielane przez Komisję na żądanie państwa członkowskiego i może obejmować szereg obszarów polityki. Niniejsze rozporządzenie zostało opracowane jako kontynuacja tego programu, który został pozytywnie przyjęty przez państwa członkowskie.
- (6) W przeszłości państwa członkowskie w coraz większym stopniu korzystały ze wsparcia technicznego w ramach Programu wspierania reform strukturalnych, zatem poprzez niniejsze rozporządzenie należy ustanowić Instrument Wsparcia Technicznego w celu dalszego wspierania państw członkowskich we wdrażaniu reform.
- (7) Odzwierciedlając Europejski Zielony Ład jako europejską strategię rozwoju oraz przełożenie zobowiązań Unii na rzecz realizacji postanowień porozumienia paryskiego i celów zrównoważonego rozwoju wyznaczonych przez Organizację Narodów Zjednoczonych, niniejszy Instrument Wsparcia Technicznego przyczyni się do uwzględnienia działań w dziedzinie klimatu i do osiągnięcia celu ogólnego, w ramach którego wydatki na realizację celów klimatycznych w budżecie UE mają sięgnąć 25 %. Stosowne działania należy określić na etapie opracowania i wdrażania Instrumentu, a następnie poddać ponownej ocenie w ramach odpowiednich procesów ocen i przeglądów. Powinno to również dotyczyć szerzej pojętych wyzwań środowiskowych i społecznych w Unii, w tym ochrony kapitału naturalnego i wsparcia dla gospodarki o obiegu zamkniętym, i być zgodne z Agendą na rzecz zrównoważonego rozwoju 2030.
- (8) Celem ogólnym Instrumentu Wsparcia Technicznego powinno być promowanie spójności gospodarczej, społecznej i terytorialnej Unii poprzez wspieranie wysiłków państw członkowskich w realizacji reform niezbędnych do odbudowy gospodarczej i społecznej, a także budowania odporności i konwergencji. W tym celu powinien on

³ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/825 z dnia 17 maja 2017 r. w sprawie utworzenia Programu wspierania reform strukturalnych na lata 2017–2020 oraz zmiany rozporządzeń (UE) nr 1303/2013 i (UE) nr 1305/2013 (Dz.U. L 129 z 19.5.2017, s. 1).

wzmacniać zdolności administracyjne państw członkowskich do wdrażania prawa Unii w związku z wyzwaniami, przed którymi stają instytucje, sprawujący rządy, administracja publiczna oraz sektory gospodarczy i społeczny.

- (9) Cele szczegółowe Instrumentu Wsparcia Technicznego powinny obejmować wspieranie organów krajowych w działaniach związanych z planowaniem, opracowywaniem i wdrażaniem reform, w tym przez wymianę dobrych praktyk, odpowiednich procesów i metod oraz bardziej efektywne i skuteczne zarządzanie zasobami ludzkimi.
- (10) Aby pomóc państwom członkowskim w sprostaniu potrzebom w zakresie reform we wszystkich kluczowych obszarach gospodarczych i społecznych, Komisja powinna nadal udzielać wsparcia technicznego – na wniosek państwa członkowskiego – w szerokim zakresie polityk, w tym związanych z zarządzaniem finansami i aktywami publicznymi, reformami instytucjonalnymi i administracyjnymi, otoczeniem biznesowym, sektorem finansowym, rynkami produktów i usług, rynkami pracy, kształceniem i szkoleniem, zrównoważonym rozwojem, zdrowiem publicznym i dobrobytem społecznym. Należy położyć szczególny nacisk się na działania, które sprzyjają transformacji ekologicznej i cyfrowej.
- (11) W niniejszym rozporządzeniu określono pulę środków finansowych na Instrument Wsparcia Technicznego, które stanowią główną kwotę odniesienia w rozumieniu Porozumienia międzyinstytucjonalnego w sprawie dyscypliny budżetowej, współpracy w kwestiach budżetowych i należytego zarządzania finansami⁴ dla Parlamentu Europejskiego i Rady podczas rocznej procedury budżetowej.
- (12) W celu zaspokojenia dodatkowych potrzeb w ramach Instrumentu Wsparcia Technicznego państwa członkowskie powinny mieć możliwość przesuwania do budżetu tego Instrumentu zaprogramowanych środków według metody zarządzania dzielonego w ramach funduszy unijnych, zgodnie z odpowiednią procedurą. Przesunięte środki powinny być wdrażane zgodnie z zasadami tego Instrumentu i wykorzystywane wyłącznie na rzecz zainteresowanego państwa członkowskiego. Komisja powinna przekazać danemu państwu członkowskiemu informacje zwrotne na temat wykorzystania dodatkowych dobrowolnych wkładów.
- (13) Instrument Wsparcia Technicznego powinien być udostępniany na wniosek, aby wspierać wdrażanie reform podejmowanych z inicjatywy państw członkowskich, reform w kontekście procesów zarządzania gospodarczego lub działań związanych z wdrażaniem prawa Unii, a także reform związanych z wdrażaniem programu dostosowań gospodarczych. Powinien on również zapewniać wsparcie techniczne na potrzeby przygotowywania i wdrażania planów odbudowy podejmowanych w ramach rozporządzenia (UE) YYYY/XX.
- (14) Zgodnie z przepisami i praktykami już istniejącymi dla poprzedniego programu – Programu wspierania reform strukturalnych – należy ustalić nieskomplikowaną procedurę składania wniosków o wsparcie techniczne. Z tego powodu państwa członkowskie powinny złożyć wnioski do dnia 31 października roku kalendarzowego. Należy określić odpowiednie kryteria na potrzeby analizy wniosków składanych przez państwa członkowskie, z poszanowaniem nadrzędnych zasad równego traktowania,

⁴ Porozumienie międzyinstytucjonalne pomiędzy Parlamentem Europejskim, Radą Unii Europejskiej a Komisją Europejską z dnia 13 kwietnia 2016 r. w sprawie lepszego stanowienia prawa (Dz.U. L 123 z 12.5.2016, s. 1).

należytego zarządzania finansami i przejrzystości. Kryteria te powinny uwzględniać pilny charakter, dotkliwość i skalę problemów, a także potrzeby w zakresie wsparcia wskazane w odniesieniu do obszarów polityki, które będą korzystać ze wsparcia technicznego.

- (15) Należy również określić zakres współpracy i treść planów wsparcia wyszczególniających środki wsparcia technicznego na rzecz państw członkowskich. Planowane środki wsparcia technicznego i szacunkowa wysokość związanego z nim całkowitego wkładu finansowego powinny w związku z tym uwzględniać działania i środki finansowane z funduszy lub programów unijnych.
- (16) W celu zapewnienia rozliczalności, przejrzystości i widoczności działania Unii – z zastrzeżeniem pewnych warunków odnoszących się do informacji szczególnie chronionych – plany współpracy i wsparcia należy przekazywać Parlamentowi Europejskiemu i Radzie, a w stosownych przypadkach Komisja powinna prowadzić działania informacyjne.
- (17) Należy określić przepisy dotyczące wdrażania Instrumentu Wsparcia Technicznego, w szczególności trybów zarządzania, form finansowania środków wsparcia technicznego oraz treści programów prac, które powinny być przyjmowane w drodze aktów wykonawczych. W świetle dużego znaczenia, jakie ma utrzymanie wysiłków państw członkowskich w zakresie wdrażania reform, w przypadku dotacji należy dopuścić stopę współfinansowania do wysokości 100 % kosztów kwalifikowalnych. Aby umożliwić szybkie uruchomienie wsparcia technicznego w nagłych przypadkach, należy przewidzieć możliwość przyjęcia środków szczególnych obowiązujących przez ograniczony okres. Na cele takich środków szczególnych należy przeznaczyć pewną kwotę budżetu w ramach programu prac dla Instrumentu Wsparcia Technicznego.
- (18) Aby zapewnić skuteczną i spójną alokację środków z budżetu unijnego i poszanowanie zasady należytego zarządzania finansami, działania w ramach niniejszego rozporządzenia powinny być spójne i komplementarne z bieżącymi programami unijnymi przy jednoczesnym unikaniu podwójnego finansowania tego samego wydatku. W szczególności Komisja i państwa członkowskie powinny zapewnić na wszystkich etapach procesu efektywną koordynację w celu zachowania spójności, komplementarności i synergii różnych źródeł finansowania, w tym pomocy technicznej.
- (19) Zgodnie z pkt 22 i 23 Porozumienia międzyinstytucjonalnego w sprawie lepszego stanowienia prawa z dnia 13 kwietnia 2016 r. istnieje potrzeba oceny Instrumentu ustanowionego niniejszym rozporządzeniem na podstawie informacji zgromadzonych za pośrednictwem szczegółowych wymogów dotyczących monitorowania, jednocześnie unikając nadmiernej regulacji i obciążeń administracyjnych, w szczególności dla państw członkowskich. W stosownych przypadkach wymogi te powinny obejmować mierzalne wskaźniki jako podstawę oceny oddziaływania Instrumentu w terenie.
- (20) Stosowne jest, aby Komisja przedstawiała Parlamentowi Europejskiemu i Radzie roczne sprawozdanie z wdrażania niniejszego rozporządzenia. Należy przeprowadzić niezależny przegląd śródkresowy pod kątem osiągnięcia celów Instrumentu ustanowionego niniejszym rozporządzeniem, skuteczności wykorzystania środków przewidzianych w jego ramach i jego wartości dodanej. Ponadto w niezależnej ocenie *ex post* należy uwzględnić długofalowe skutki Instrumentu.

- (21) Należy ustanowić programy prac w zakresie wdrażania wsparcia technicznego. W celu zapewnienia jednolitych warunków wykonywania niniejszego rozporządzenia należy powierzyć Komisji uprawnienia wykonawcze. Do niniejszego rozporządzenia zastosowanie mają horyzontalne przepisy finansowe przyjęte przez Parlament Europejski i Radę na podstawie art. 322 Traktatu. Przepisy te, ustanowione rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2018/1046 (rozporządzeniem finansowym)⁵, określają w szczególności procedurę ustanawiania i wykonania budżetu w drodze dotacji, zamówień, nagród i wykonania pośredniego oraz przewidują kontrole wykonywania obowiązków przez podmioty upoważnione do działań finansowych. Przepisy przyjęte na podstawie art. 322 TFUE dotyczą również ochrony budżetu Unii w przypadku uogólnionych braków w zakresie praworządności w państwach członkowskich, jako że poszanowanie praworządności jest niezbędnym warunkiem wstępnym należytego zarządzania finansami i skutecznego finansowania UE.
- (22) Zgodnie z rozporządzeniem finansowym, rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 883/2013⁶, rozporządzeniem Rady (WE, Euratom) nr 2988/95⁷, rozporządzeniem Rady (Euratom, WE) nr 2185/96⁸ i rozporządzeniem Rady (UE) 2017/1939⁹ interesy finansowe Unii należy chronić za pomocą proporcjonalnych środków, w tym środków zapobiegania nieprawidłowościom i nadużyciom finansowym, ich wykrywania, korygowania i dochodzenia, a także odzyskiwania środków straconych, nienależnie wypłaconych lub nieodpowiednio wykorzystanych oraz, w stosownych przypadkach, nakładania kar administracyjnych. W szczególności, zgodnie z rozporządzeniem (UE, Euratom) nr 883/2013 i rozporządzeniem (Euratom, WE) nr 2185/96 Europejski Urząd ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF) może prowadzić dochodzenia administracyjne, w tym kontrole na miejscu i inspekcje, w celu ustalenia, czy miały miejsce nadużycie finansowe, korupcja lub jakiekolwiek inne nielegalne działanie, naruszające interesy finansowe Unii. Zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2017/1939 Prokuratura Europejska (EPPO) może prowadzić dochodzenia i ścigać nadużycia finansowe i inne przestępstwa naruszające interesy finansowe Unii, jak przewidziano w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1371¹⁰. Zgodnie z rozporządzeniem

⁵ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2018/1046 z dnia 18 lipca 2018 r. w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii, zmieniające rozporządzenia (UE) nr 1296/2013, (UE) nr 1301/2013, (UE) nr 1303/2013, (UE) nr 1304/2013, (UE) nr 1309/2013, (UE) nr 1316/2013, (UE) nr 223/2014 i (UE) nr 283/2014 oraz decyzję nr 541/2014/UE, a także uchylające rozporządzenie (UE, Euratom) nr 966/2012 (Dz.U. L 193 z 30.7.2018, s. 1).

⁶ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 883/2013 z dnia 11 września 2013 r. dotyczące dochodzeń prowadzonych przez Europejski Urząd ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF) oraz uchylające rozporządzenie (WE) nr 1073/1999 Parlamentu Europejskiego i Rady i rozporządzenie Rady (Euratom) nr 1074/1999 (Dz.U. L 248 z 18.9.2013, s. 1).

⁷ Rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 2988/95 z dnia 18 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony interesów finansowych Wspólnot Europejskich (Dz.U. L 312 z 23.12.1995, s. 1).

⁸ Rozporządzenie Rady (Euratom, WE) nr 2185/96 z dnia 11 listopada 1996 r. w sprawie kontroli na miejscu oraz inspekcji przeprowadzanych przez Komisję w celu ochrony interesów finansowych Wspólnot Europejskich przed nadużyciami finansowymi i innymi nieprawidłowościami (Dz.U. L 292 z 15.11.1996, s. 2).

⁹ Rozporządzenie Rady (UE) 2017/1939 z dnia 12 października 2017 r. wdrażające wzmocnioną współpracę w zakresie ustanowienia Prokuratury Europejskiej (Dz.U. L 283 z 31.10.2017, s. 1).

¹⁰ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1371 z dnia 5 lipca 2017 r. w sprawie zwalczania za pośrednictwem prawa karnego nadużyć na szkodę interesów finansowych Unii (Dz.U. L 198 z 28.7.2017, s. 29).

finansowym każda osoba lub podmiot, które otrzymują środki finansowe Unii, w pełni współpracują w celu ochrony interesów finansowych Unii, przyznają konieczne prawa i dostęp Komisji, OLAF-owi, EPPO i Europejskiemu Trybunałowi Obrachunkowemu oraz zapewniają, aby wszelkie strony trzecie uczestniczące w wykonaniu środków finansowych Unii przyznały równoważne prawa Komisji, OLAF-owi, EPPO i Europejskiemu Trybunałowi Obrachunkowemu.

- (23) Ponieważ cel niniejszego rozporządzenia nie może zostać osiągnięty w sposób wystarczający przez same państwa członkowskie, lecz możliwe jest jego lepsze osiągnięcie na poziomie Unii, Unia może przyjąć środki zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej. Zgodnie z zasadą proporcjonalności, określoną w tym artykule, niniejsze rozporządzenie nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tego celu.
- (24) Niniejsze rozporządzenie nie powinno mieć wpływu na kontynuację i modyfikację środków wsparcia zatwierdzonych przez Komisję na podstawie rozporządzenia (UE) 2017/825 lub jakiegokolwiek innego aktu prawnego Unii mającego zastosowanie do tej pomocy do dnia 31 grudnia 2020 r. Środki zatwierdzone na podstawie rozporządzenia (UE) 2017/825 powinny zatem pozostać w mocy. W tym celu należy również określić przepis przejściowy.
- (25) Aby umożliwić szybkie zastosowanie środków przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu, powinno ono wejść w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

ROZDZIAŁ I

Przepisy ogólne

Artykuł 1 *Przedmiot*

Niniejsze rozporządzenie ustanawia Instrument Wsparcia Technicznego („Instrument”).

Określono w nim cele Instrumentu, budżet na lata 2021–2027, formy finansowania unijnego oraz zasady dotyczące przyznawania takiego finansowania.

Artykuł 2 *Definicje*

Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:

- 1) „wsparcie techniczne” oznacza środki, które pomagają państwom członkowskim wdrażać reformy o charakterze instytucjonalnym i administracyjnym oraz mające na celu pobudzenie wzrostu gospodarczego i zwiększenie odporności gospodarczej;
- 2) „organ krajowy” oznacza organ publiczny lub organy publiczne na szczeblu instytucji rządowych, w tym na poziomie regionalnym i lokalnym, jak również organizacje w państwie członkowskim w rozumieniu art. 2 pkt 42 rozporządzenia finansowego, współpracujące w duchu partnerstwa zgodnie z ramami prawnymi i instytucjonalnymi państw członkowskich;

- 3) „fundusze unijne” oznaczają fundusze objęte rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) RRRR/XX [nowym rozporządzeniem w sprawie wspólnych przepisów]¹¹;
- 4) „organizacja międzynarodowa” oznacza organizację w rozumieniu art. 156 rozporządzenia finansowego, a także organizacje traktowane na równi z taką organizacją międzynarodową zgodnie z tym artykułem.

Artykuł 3 *Cel ogólny*

Celem ogólnym Instrumentu jest promowanie spójności gospodarczej, społecznej i terytorialnej Unii poprzez wspieranie wysiłków państw członkowskich w realizacji reform niezbędnych do odbudowy gospodarczej i społecznej, zwiększania odporności i osiągnięcia większej konwergencji gospodarczej i społecznej, a także wspieranie wysiłków państw członkowskich służących wzmocnieniu ich zdolności administracyjnych w zakresie wdrażania prawa Unii w związku z wyzwaniem, jakie stoją przed instytucjami, rządem, administracją publiczną oraz sektorem gospodarczym i społecznym.

Artykuł 4 *Cele szczegółowe*

Aby osiągnąć cel ogólny określony w art. 3, w ramach Instrumentu przewidziano cele szczegółowe polegające na wspieraniu organów krajowych w zwiększaniu ich zdolności planowania, opracowywania i wdrażania reform, w tym przez wymianę dobrych praktyk, odpowiednich procesów i metod oraz bardziej efektywne i skuteczne zarządzanie zasobami ludzkimi. Te cele szczegółowe należy realizować w ścisłej współpracy z zainteresowanymi państwami członkowskimi.

Artykuł 5 *Zakres*

Cele szczegółowe określone w art. 4 odnoszą się do obszarów polityki związanych ze spójnością, konkurencyjnością, edukacją, wydajnością, badaniami naukowymi i innowacjami, inteligentnym, zrównoważonym wzrostem gospodarczym sprzyjającym włączeniu społecznemu, miejscami pracy i inwestycjami, ze szczególnym uwzględnieniem działań, które sprzyjają transformacji ekologicznej i cyfrowej; w szczególności odnoszą się do co najmniej jednego z poniższych obszarów:

- a) zarządzanie finansami i aktywami publicznymi, proces budżetowy, ramy makroekonomiczne i budżetowe, zarządzanie zadłużeniem i płynnością, polityka wydatkowa i podatkowa, przestrzeganie przepisów prawa podatkowego, agresywne planowanie podatkowe, oszustwa podatkowe i uchylanie się od opodatkowania, administracja skarbową i unia celna;
- b) reforma instytucjonalna oraz skuteczne i ukierunkowane na usługi funkcjonowanie administracji publicznej i administracji elektronicznej, w tym – w stosownych przypadkach – poprzez uproszczenie przepisów, faktyczną praworządność, reformy wymiaru sprawiedliwości i skuteczniejsze zwalczanie nadużyć finansowych, korupcji i prania pieniędzy;

¹¹ Dz.U. C [...] z [...], s. [...].

- c) otoczenie biznesowe, w tym w przypadku małych i średnich przedsiębiorstw oraz przedsiębiorstw gospodarki społecznej, reindustrializacja, rozwój sektora prywatnego, rynek produktowy i rynek usług, inwestycje, publiczny udział w przedsiębiorstwach, procesy prywatyzacyjne, handel i bezpośrednie inwestycje zagraniczne, konkurencja i zamówienia publiczne, zrównoważony rozwój sektorowy oraz wspieranie badań naukowych i innowacji oraz cyfryzacji;
- d) kształcenie i szkolenie, polityki dotyczące rynku pracy, w tym dialogu społecznego, w celu tworzenia miejsc pracy, podnoszenia kwalifikacji i przekwalifikowania, w szczególności w zakresie umiejętności cyfrowych, umiejętności korzystania z mediów, aktywne obywatelstwo, walka z ubóstwem i nadmiernymi nierównościami dochodowymi, równouprawnienie płci, propagowanie włączenia społecznego, odpowiedni i włączający system zabezpieczenia społecznego i pomocy społecznej, dostępny i przystępny cenowo system zdrowia publicznego i opieki zdrowotnej, a także polityka spójności i polityka w zakresie azylu, migracji i ochrony granic;
- e) polityki dotyczące wdrażania działań na rzecz transformacji ekologicznej i cyfrowej, rozwiązań w obszarze administracji elektronicznej, e-zamówień, konektywności, dostępu do danych i zarządzania danymi, e-uczenia się, stosowania rozwiązań opartych na sztucznej inteligencji, środowiskowego filaru zrównoważonego rozwoju i ochrony środowiska, działań w dziedzinie klimatu, mobilności, propagowania gospodarki o obiegu zamkniętym, efektywności energetycznej i zasobooszczędności, odnawialnych źródeł energii, osiągnięcia dywersyfikacji źródeł energii i zapewnienia bezpieczeństwa energetycznego, a także dotyczące sektora rolnictwa, ochrony gleb i bioróżnorodności, rybołówstwa i zrównoważonego rozwoju obszarów wiejskich; oraz
- f) polityki dotyczące sektora finansowego, w tym propagowanie wiedzy finansowej, stabilność finansowa, dostęp do finansowania i kredytowanie gospodarki realnej; a także opracowywanie, przekazywanie i monitorowanie jakości danych i statystyk.

Artykuł 6 *Budżet*

1. Pula środków finansowych na realizację Instrumentu na lata 2021–2027 wynosi 864 406 000 EUR w cenach bieżących.
2. Z puli środków finansowych przeznaczonych na Instrument można również pokrywać wydatki związane z przygotowaniem, monitorowaniem, kontrolą, audytem i ewaluacją, niezbędnymi do zarządzania Instrumentem i osiągnięcia jego celów, w szczególności wydatki na opracowania, spotkania z ekspertami, działalność informacyjną i komunikacyjną, w tym na komunikację instytucjonalną dotyczącą priorytetów politycznych Unii, w zakresie, w jakim są one związane z celami niniejszego rozporządzenia, wydatki związane z technologiami informacyjnymi nastawionymi na przetwarzanie i wymianę informacji, w tym instytucjonalnymi narzędziami informatycznymi, a także wszelkie inne wydatki na pomoc techniczną i administracyjną, jakie ponosi Komisja w związku z zarządzaniem Instrumentem. Wydatki mogą obejmować również koszty innych działań wspierających, takich jak kontrola jakości i monitorowanie w terenie projektów z zakresu wsparcia

technicznego, a także koszty wzajemnego doradztwa i ekspertów związane z oceną i wdrażaniem reform strukturalnych.

3. Środki przydzielone państwom członkowskim w ramach zarządzania dzielonego mogą, na ich wniosek, zostać przeniesione do Instrumentu. Komisja wykonuje te środki bezpośrednio zgodnie z art. 62 ust. 1 lit. a) rozporządzenia finansowego lub pośrednio zgodnie z lit. c) tego artykułu. Środki te wykorzystuje się na rzecz danego państwa członkowskiego.

ROZDZIAŁ II

Pomoc techniczna

Artykuł 7

Działania kwalifikujące się do otrzymania wsparcia technicznego

Zgodnie z celami określonymi w art. 3 i 4 w ramach Instrumentu finansowane są w szczególności następujące rodzaje działań:

- a) pozyskiwanie wiedzy specjalistycznej związanej z doradztwem politycznym, przemianami politycznymi, formułowaniem strategii i planów reform oraz z reformami ustawodawczymi, instytucjonalnymi, strukturalnymi i administracyjnymi;
- b) zapewnienie, w perspektywie krótko- i długoterminowej, usług ekspertów, w tym wewnątrz organizacji, polegających na wykonaniu zadań w określonych dziedzinach lub na przeprowadzeniu działań operacyjnych, w stosownych przypadkach obejmujących tłumaczenie ustne, tłumaczenie pisemne i wsparcie na potrzeby współpracy, wsparcie administracyjne i udogodnienia w zakresie infrastruktury i wyposażenia;
- c) budowanie zdolności na szczeblu instytucjonalnym, administracyjnym i sektorowym oraz powiązane działania wspierające na wszystkich szczeblach sprawowania rządów, przyczyniające się również w stosownych przypadkach do wzmocnienia pozycji społeczeństwa obywatelskiego, w tym partnerów społecznych, w szczególności:
 - (i) seminaria, konferencje i warsztaty;
 - (ii) wizyty robocze w stosownych państwach członkowskich lub państwach trzecich umożliwiające urzędnikom zdobywanie lub zwiększanie wiedzy specjalistycznej lub wiedzy na temat określonych spraw;
 - (iii) działania szkoleniowe i rozwijanie modułów szkoleniowych online lub innych modułów szkoleniowych na potrzeby wspierania niezbędnych umiejętności zawodowych i wiedzy związanych z odpowiednimi reformami;
- d) gromadzenie danych i statystyk, opracowywanie wspólnych metod i, w stosownych przypadkach, wskaźników lub wartości referencyjnych;
- e) organizacja lokalnego wsparcia operacyjnego w obszarach takich jak azyl, migracja i kontrola graniczna;

- f) budowanie potencjału informatycznego, w tym wiedza specjalistyczna związana z rozwojem, utrzymaniem, eksploatacją i kontrolą jakości infrastruktury IT oraz aplikacji niezbędnych do wdrożenia odpowiednich reform, cyberbezpieczeństwo, a także wiedza specjalistyczna związana z programami ukierunkowanymi na cyfryzację usług publicznych;
- g) studia, badania, analizy i ankiety, ewaluacje i oceny skutków, a także sporządzanie i publikowanie przewodników, sprawozdań i materiałów edukacyjnych;
- h) projekty w zakresie komunikacji dotyczącej nauki, w tym, e-uczenia się, współpracy, podnoszenia świadomości, rozpowszechniania informacji oraz wymiany dobrych praktyk; organizowanie kampanii informacyjnych i podnoszących świadomość, kampanii medialnych i wydarzeń, w tym komunikacji instytucjonalnej i, w stosownych przypadkach, komunikacji za pośrednictwem sieci społecznościowych;
- i) opracowywanie i publikowanie materiałów służących rozpowszechnianiu informacji o wsparciu technicznym zapewnianym w ramach tego Instrumentu oraz jego wyników, w tym przez tworzenie, eksploatację i utrzymanie systemów i narzędzi wykorzystujących technologie informacyjno-komunikacyjne; oraz
- j) wszelkie inne właściwe działania wspierające realizację celów ogólnych i szczegółowych określonych w art. 3 i 4.

Artykuł 8

Wniosek o wsparcie techniczne

1. Państwo członkowskie, które chce skorzystać ze wsparcia technicznego w ramach tego Instrumentu, składa wniosek o wsparcie techniczne skierowany do Komisji, określając obszary polityki i priorytety wsparcia w zakresie, o którym mowa w art. 5. Wnioski składa się do dnia 31 października danego roku kalendarzowego. Komisja może przedstawić wytyczne dotyczące głównych elementów ujmowanych we wniosku o udzielenie wsparcia.
2. Państwa członkowskie mogą złożyć wniosek o wsparcie techniczne w następujących okolicznościach związanych z:
 - a) wdrażaniem przez państwa członkowskie reform podjętych z ich własnej inicjatywy, zwłaszcza mających na celu wsparcie odbudowy gospodarki [zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr YYY/XX], osiągnięcie zrównoważonego wzrostu gospodarczego i tworzenie miejsc pracy, a także wzmocnienie odporności gospodarczej;
 - b) wdrażaniem programów dostosowań gospodarczych dla państw członkowskich, które otrzymują pomoc finansową Unii na podstawie obowiązujących instrumentów, w szczególności zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 472/2013¹² w przypadku państw

¹² Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 472/2013 z dnia 21 maja 2013 r. w sprawie wzmocnienia nadzoru gospodarczego i budżetowego nad państwami członkowskimi należącymi do strefy euro dotkniętymi lub zagrożonymi poważnymi trudnościami w odniesieniu do ich stabilności finansowej (Dz.U. L 140 z 27.5.2013, s. 1).

członkowskich, których walutą jest euro, oraz rozporządzeniem Rady (WE) nr 332/2002¹³ w przypadku państw członkowskich, których walutą nie jest euro;

- c) wdrażaniem reform na rzecz pobudzenia wzrostu gospodarczego i zwiększania odporności w kontekście procesów zarządzania gospodarczego, w szczególności zaleceń dla poszczególnych krajów wydanych w ramach europejskiego semestru lub działań związanych z wdrażaniem prawa Unii;
 - d) przygotowaniem planów odbudowy i zwiększania odporności zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr YYY/XX oraz wdrożenie tych planów przez państwa członkowskie.
3. Ze względu na zasady przejrzystości, równego traktowania i należytego zarządzania finansami oraz w następstwie dialogu z państwem członkowskim, w tym w kontekście europejskiego semestru, Komisja analizuje wnioski o wsparcie, o których mowa w ust. 1, pod względem stopnia pilności zidentyfikowanych problemów, ich zakresu i wagi, wsparcia potrzebnego w odniesieniu do danych obszarów polityki, analizy wskaźników społeczno-gospodarczych oraz ogólnej zdolności administracyjnej danego państwa członkowskiego.
- W oparciu o tę analizę oraz uwzględniając istniejące działania i środki finansowane z funduszy unijnych lub innych programów unijnych, Komisja uzgadnia z danym państwem członkowskim obszary priorytetowe wymagające wsparcia, cele, orientacyjny harmonogram, zakres środków wsparcia, które zostaną zastosowane, oraz szacunkową wysokość całkowitego wkładu finansowego na potrzeby tego wsparcia technicznego, które to elementy zostaną ujęte w planie współpracy i wsparcia.
4. Plan współpracy i wsparcia, o którym mowa w ust. 3, określa – oddzielnie od pozostałego wsparcia technicznego – środki związane z planami odbudowy i zwiększania odporności państw członkowskich zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr YYY/XX.

Artykuł 9

Informowanie Parlamentu Europejskiego i Rady oraz komunikat w sprawie planów współpracy i wsparcia

- 1. Pod warunkiem zgody zainteresowanego państwa członkowskiego, Komisja bezzwłocznie przekazuje Parlamentowi Europejskiemu i Radzie plan współpracy i wsparcia. Zainteresowane państwo członkowskie może odmówić takiej zgody w przypadku informacji szczególnie chronionych lub poufnych, których ujawnienie mogłoby zagrozić interesom publicznym państwa członkowskiego.
- 2. Niezależnie od przepisów ust. 1 Komisja przedkłada plan współpracy i wsparcia Parlamentowi Europejskiemu i Radzie w następujących okolicznościach:
 - a) jak tylko zainteresowane państwo członkowskie usunie wszystkie informacje szczególnie chronione lub poufne, których ujawnienie mogłoby zagrozić jego interesom publicznym;

¹³ Rozporządzenie Rady (WE) nr 332/2002 z dnia 18 lutego 2002 r. ustanawiające instrument średnioterminowej pomocy finansowej dla bilansów płatniczych państw członkowskich (Dz.U. L 53 z 23.2.2002, s. 1).

- b) po upływie rozsądnego terminu, kiedy ujawnienie odpowiednich informacji nie zaszkodzi wdrażaniu środków wsparcia, a w każdym przypadku nie później niż dwa miesiące po realizacji takich środków w ramach planu współpracy i wsparcia.
- 3. Komisja może prowadzić działania komunikacyjne, aby zapewnić widoczność finansowania unijnego na cele środków wsparcia przewidzianych w planach współpracy i wsparcia, w tym poprzez wspólne działania komunikacyjne z zainteresowanymi organami krajowymi.

Artykuł 10

Przesunięcia środków do Instrumentu

- 1. Oprócz puli środków finansowych określonej w art. 6 ust. 1 budżet wsparcia technicznego może być finansowany poprzez dobrowolne przekazywanie środków z państw członkowskich zgodnie z art. 21 rozporządzenia [nowego rozporządzenia w sprawie wspólnych przepisów] i zgodnie z procedurą przewidzianą w tym artykule, jak określono w art. 6 ust. 3 niniejszego rozporządzenia.
- 2. Środki przesunięte przez dane państwo członkowskie zgodnie z ust. 1 wykorzystuje się wyłącznie w tym państwie członkowskim.

Artykuł 11

Finansowanie uzupełniające

Działania finansowane w ramach Instrumentu mogą otrzymać wsparcie z innych unijnych programów, instrumentów i funduszy w ramach budżetu Unii, pod warunkiem że takie wsparcie nie obejmuje tych samych kosztów.

Artykuł 12

Wdrażanie wsparcia technicznego

- 1. Komisja wdraża Instrument zgodnie z rozporządzeniem finansowym.
- 2. Środki objęte Instrumentem mogą być wdrażane bezpośrednio przez Komisję albo pośrednio przez jednostki i osoby inne niż państwa członkowskie zgodnie z art. XX rozporządzenia finansowego. Pomoc Unii na działania prowadzone zgodnie z art. 7 przyjmuje w szczególności formę:
 - a) dotacji;
 - b) umów w sprawie zamówienia publicznego;
 - c) zwrotu kosztów poniesionych przez ekspertów zewnętrznych, w tym ekspertów instytucji krajowych, regionalnych lub lokalnych państw członkowskich udzielających wsparcia lub otrzymujących wsparcie;
 - d) wkładów do funduszy powierniczych ustanowionych przez organizacje międzynarodowe; oraz
 - e) działań przeprowadzanych w ramach zarządzania pośredniego.
- 3. Dotacje mogą być przyznane organom krajowym państw członkowskich, Grupie Europejskiego Banku Inwestycyjnego, organizacjom międzynarodowym, podmiotom publicznym lub prywatnym i jednostkom utworzonym zgodnie z prawem na obszarze:

- a) państw członkowskich;
- b) na obszarze państwa Europejskiego Stowarzyszenia Wolnego Handlu, będącego stroną Porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym (EOG), zgodnie z warunkami ustanowionymi w tym porozumieniu.

Stopa współfinansowania dotacji wynosi maksymalnie 100 % kosztów kwalifikowalnych.

- 4. Środki wsparcia technicznego mogą być zapewnione przez współpracujące podmioty innych państw członkowskich i organizacje międzynarodowych.
- 5. Wsparcie techniczne może być także zapewnione przez indywidualnych ekspertów, którzy mogą być zaproszeni do uczestnictwa w wybranych działaniach, w każdym przypadku, gdy jest to konieczne do osiągnięcia celów szczegółowych określonych w art. 4.
- 6. Aby wdrożyć wsparcie techniczne, Komisja w drodze aktów wykonawczych przyjmuje programy prac i informuje o tym Parlament Europejski i Radę.

W programach prac określa się przydział środków na Instrument. Określa się w nich również środki niezbędne do wdrożenia tych programów, zgodnie z celami ogólnymi i szczegółowymi, o których mowa w art. 3 i 4, kryteria wyboru i przyznania dotacji, a także wszystkie elementy wymagane na podstawie rozporządzenia finansowego.

- 7. Aby zapewnić terminową dostępność zasobów, ograniczona część programu prac jest poświęcona środkom szczególnym na wypadek wystąpienia nieprzewidzianych i należyte uzasadnionych przesłanek wskazujących na nagły charakter sprawy, wymagający natychmiastowej reakcji, takich jak poważne zakłócenie w gospodarce bądź istotne okoliczności poważnie wpływające na warunki gospodarcze i społeczne w państwie członkowskim, pozostające poza jego kontrolą.

Komisja – na wniosek państwa członkowskiego ubiegającego się o wsparcie techniczne – może przyjąć środki szczególne, zgodnie z celami i działaniami określonymi w Instrumencie, na potrzeby udzielenia wsparcia technicznego organom krajowym w zaspokojeniu tych pilnych potrzeb. Te środki szczególne mają charakter tymczasowy i są powiązane z okolicznościami określonymi w art. 8 ust. 2. Środki szczególne wygasają po upływie sześciu miesięcy i mogą zostać zastąpione środkami wsparcia technicznego zgodnie z warunkami określonymi w art. 8.

ROZDZIAŁ III

Komplementarność, monitorowanie i ocena

Artykuł 13

Koordinacja i komplementarność

- 1. Komisja i zainteresowane państwa członkowskie w zakresie odpowiadającym ich odpowiednim kompetencjom sprzyjają powstawaniu synergii i zapewniają skuteczną koordynację między Instrumentem Wsparcia Technicznego a innymi programami i instrumentami unijnymi, w szczególności ze środkami finansowanymi z funduszy unijnych. W tym celu:

- a) zapewniają komplementarność, synergię, spójność i zgodność między różnymi instrumentami na poziomie unijnym, krajowym i, w stosownych przypadkach, regionalnym, w szczególności w związku ze środkami finansowanymi z funduszy unijnych, zarówno na etapie planowania, jak i wdrażania;
 - b) optymalizują mechanizmy koordynacji, aby uniknąć powielania wysiłków; oraz
 - c) zapewniają ścisłą współpracę między podmiotami odpowiedzialnymi za wdrażanie na szczeblu unijnym, krajowym i, w stosownych przypadkach, regionalnym na potrzeby zapewnienia spójnych i usprawnionych działań wspierających w ramach Instrumentu.
2. Komisja dokłada starań, aby zapewnić komplementarność i synergię ze wsparciem udzielanym przez inne odpowiednie organizacje międzynarodowe.

Artykuł 14 *Monitorowanie wdrażania*

1. Komisja monitoruje wdrażanie Instrumentu i mierzy osiągnięcie celów ogólnych i szczegółowych określonych w art. 3 i 4. Wskaźniki, które należy stosować do celów sprawozdawczości z postępów prac oraz do celów monitorowania i oceny niniejszego rozporządzenia pod kątem osiągania celów ogólnych i szczegółowych, określono w załączniku. Monitorowanie wdrażania powinno być ukierunkowane i proporcjonalne do działań prowadzonych w ramach Instrumentu.
2. System sprawozdawczości dotyczącej realizacji celów zapewnia wydajne, skuteczne i terminowe gromadzenie danych na potrzeby monitorowania wdrożenia Instrumentu i jego rezultatów. W tym celu na odbiorców finansowania unijnego nakłada się proporcjonalne wymogi dotyczące sprawozdawczości.

Artykuł 15 *Sprawozdanie roczne*

1. Komisja przedstawia Parlamentowi Europejskiemu i Radzie roczne sprawozdanie z wdrażania niniejszego rozporządzenia.
2. Sprawozdanie roczne zawiera informacje o:
- a) wnioskach o wsparcie złożonych przez państwa członkowskie zgodnie z art. 8 ust. 1;
 - b) analizie stosowania kryteriów, o których mowa w art. 8 ust. 2, użytych do rozpatrywania wniosków o wsparcie złożonych przez państwa członkowskie;
 - c) planach współpracy i wsparcia, o których mowa w art. 8 ust. 3;
 - d) środkach szczególnych przyjętych zgodnie z art. 12 ust. 7. oraz
 - e) wdrożeniu środków wsparcia.

Artykuł 16 *Ocena śródkresowa i ocena ex post*

1. Cztery lata po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia Komisja przedstawia Parlamentowi Europejskiemu i Radzie, Europejskiemu Komitetowi Ekonomiczno-Społecznemu i Komitetowi Regionów niezależne sprawozdanie z przeglądu

śródkresowego dotyczącego wdrożenia niniejszego rozporządzenia. Komisja przedstawia również tym instytucjom niezależne sprawozdanie z oceny *ex post* nie później niż trzy lata po zakończeniu okresu wskazanego w art. 1.

2. Sprawozdanie z przeglądu śródkresowego zawiera w szczególności ocenę stopnia osiągnięcia celów Instrumentu określonych w art. 3 i 4, efektywności wykorzystania zasobów oraz europejskiej wartości dodanej. Sprawozdanie to zawiera również ocenę, czy wszystkie cele i działania są nadal adekwatne.
3. Sprawozdanie z oceny *ex post* stanowi całościową ocenę wdrożenia niniejszego rozporządzenia i zawiera informacje na temat jego długoterminowego wpływu.

ROZDZIAŁ IV

Przepisy przejściowe i końcowe

Artykuł 17

Informacja, komunikacja i promocja

1. Odbiorcy finansowania unijnego uznają pochodzenie i zapewniają widoczność finansowania unijnego, w szczególności podczas promowania działań i ich rezultatów, poprzez dostarczanie spójnych, skutecznych i proporcjonalnych informacji skierowanych do różnych grup odbiorców, w tym do mediów i opinii publicznej.
2. Komisja prowadzi działania informacyjne i komunikacyjne związane z tym Instrumentem, jego działaniami i wynikami. Zasoby finansowe przydzielone na Instrument przyczyniają się również do komunikacji instytucjonalnej w zakresie priorytetów politycznych Unii, o ile są one związane z celami, o których mowa w art. 3 i 4.

Artykuł 18

Przepis przejściowy

1. Działania i środki wsparcia technicznego rozpoczęte w dniu 31 grudnia 2020 r. lub przed tą datą na podstawie rozporządzenia (UE) 2017/825 podlegają w dalszym ciągu przepisom tego rozporządzenia do czasu ich zakończenia.
2. Z puli środków finansowych określonej w art. 6 ust. 1 można również pokrywać wydatki na wsparcie techniczne i administracyjne, w tym monitorowanie, działania komunikacyjne i ewaluacje wymagane na mocy rozporządzenia (UE) 2017/825, które nie zostaną zakończone do dnia 31 grudnia 2020 r.
3. W razie potrzeby w budżecie obejmującym okres po 2020 r. mogą zostać zapisane środki na pokrycie wydatków przewidzianych w art. 6 ust. 2, dotyczących działań, które nie zostaną zakończone do dnia 31 grudnia 2020 r.

Artykuł 19

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia [...] r.

*W imieniu Parlamentu Europejskiego
Przewodniczący*

*W imieniu Rady
Przewodniczący*

OCENA SKUTKÓW FINANSOWYCH REGULACJI

1. STRUKTURA WNIOSKU/INICJATYWY

- 1.1. Tytuł wniosku/inicjatywy
- 1.2. Dziedziny polityki w strukturze ABM/ABB, których dotyczy wniosek/inicjatywa
- 1.3. Charakter wniosku/inicjatywy
- 1.4. Cel(e)
- 1.5. Uzasadnienie wniosku/inicjatywy
- 1.6. Okres trwania działania i jego wpływ finansowy
- 1.7. Planowane tryby zarządzania

2. ŚRODKI ZARZĄDZANIA

- 2.1. Zasady nadzoru i sprawozdawczości
- 2.2. System zarządzania i kontroli
- 2.3. Środki zapobiegania nadużyciom finansowym i nieprawidłowościom

3. SZACUNKOWY WPŁYW FINANSOWY WNIOSKU/INICJATYWY

- 3.1. Działy wieloletnich ram finansowych i linie budżetowe po stronie wydatków, na które wniosek/inicjatywa ma wpływ
- 3.2. Szacunkowy wpływ na wydatki
 - 3.2.1. *Synteza szacunkowego wpływu na wydatki*
 - 3.2.2. *Szacunkowy wpływ na środki operacyjne*
 - 3.2.3. *Szacunkowy wpływ na środki administracyjne*
 - 3.2.4. *Zgodność z obowiązującymi wieloletnimi ramami finansowymi*
 - 3.2.5. *Udział osób trzecich w finansowaniu*
- 3.3. Szacunkowy wpływ na dochody

OCENA SKUTKÓW FINANSOWYCH REGULACJI

1. STRUKTURA WNIOSKU/INICJATYWY

1.1. Tytuł wniosku/inicjatywy

Wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego Instrument Wsparcia Technicznego

1.2. Dziedziny polityki w strukturze ABM/ABB, których dotyczy wniosek/inicjatywa²⁶

Spójność;
Sprawy gospodarcze i finansowe

1.3. Charakter wniosku/inicjatywy

- ☐ Wniosek/inicjatywa dotyczy **nowego działania**
- ☐ Wniosek/inicjatywa dotyczy **nowego działania będącego następstwem projektu pilotażowego/działania przygotowawczego**²⁷
- ☒ Wniosek/inicjatywa wiąże się z **przedłużeniem bieżącego działania**
- ☐ Wniosek/inicjatywa dotyczy działania, które zostało **przekształcone pod kątem nowego działania**

1.4. Cel(e)

1.4.1. Wieloletnie cele strategiczne Komisji wskazane we wniosku/inicjatywie

Celem tego Instrumentu jest promowanie spójności gospodarczej, społecznej i terytorialnej Unii poprzez wspieranie wysiłków państw członkowskich w realizacji reform niezbędnych do osiągnięcia odbudowy gospodarczej i społecznej, budowania odporności i konwergencji, a także wspieranie wysiłków państw członkowskich służących wzmocnieniu ich zdolności administracyjnych w zakresie wdrażania prawa Unii w związku z wyzwaniem, jakie stoją przed instytucjami, rządem, administracją publiczną oraz sektorem gospodarczym i społecznym.

1.4.2. Cele szczegółowe i działania ABM/ABB, których dotyczy wniosek/inicjatywa

Cel szczegółowy nr:

Instrument Wsparcia Technicznego – na wniosek państw członkowskich – wspomaga organy krajowe w zwiększaniu ich zdolności w zakresie planowania, opracowywania i wdrażania reform, w tym przez wymianę dobrych praktyk, odpowiednich procesów i metod oraz bardziej efektywne i skuteczne zarządzanie zasobami ludzkimi.

²⁶ ABM: Activity Based Management – zarządzanie kosztami działań; ABB: Activity Based Budgeting – budżet zadaniowy.

²⁷ O którym mowa w art. 54 ust. 2 lit. a) lub b) rozporządzenia finansowego.

1.4.3. *Oczekiwane wyniki i wpływ*

Należy wskazać, jakie efekty przyniesie wniosek/inicjatywa beneficjentom/grupie docelowej.

Wsparcie techniczne powinno doprowadzić do zwiększenia zdolności administracyjnych państw członkowskich w zakresie wdrażania priorytetowych reform mających na celu osiągnięcie odbudowy gospodarczej i społecznej, odporności i konwergencji oraz w zakresie wdrażania prawa Unii w odpowiednich obszarach polityki, w których takie wsparcie jest udzielane (na wniosek), tj. w obszarze zarządzania finansami i aktywami publicznymi; procesu budżetowego; zarządzania zadłużeniem i administracji skarbowej; zwalczania uchylania się od opodatkowania; reform instytucjonalnych, administracji publicznej i administracji elektronicznej; otoczenia biznesowego; edukacji i szkolenia; zdrowia; rynku pracy; a także wdrażania transformacji cyfrowej i ekologicznej oraz polityki w zakresie sektora finansowego.

1.4.4. *Wskaźniki wyników i wpływu*

Należy określić wskaźniki, które umożliwią monitorowanie realizacji wniosku/inicjatywy.

Wskaźniki rezultatu posłużą do zmierzenia skutków przeprowadzonych działań w zakresie wsparcia technicznego, takich jak przyjęcie strategii, przyjęcie nowego aktu prawnego lub zmiana już istniejących przepisów, przyjęcie (nowych) procedur i działań mających na celu lepsze wdrażanie reform.

Wskaźniki oddziaływania posłużą do zmierzenia celów określonych w planach współpracy i wsparcia, które to cele zostały osiągnięte m.in. dzięki otrzymanemu wsparciu technicznemu.

1.5. **Uzasadnienie wniosku/inicjatywy**

1.5.1. *Potrzeby, które należy zaspokoić w perspektywie krótko- lub długoterminowej*

Reformy strukturalne oznaczają zmiany, które trwale zmieniają strukturę gospodarki lub ramy instytucjonalne i regulacyjne, w których funkcjonują przedsiębiorstwa i obywatele. Odpowiednio wybrane i wdrożone reformy strukturalne mogą wspomóc planowanie strategiczne na rzecz odbudowy gospodarczej i społecznej, odporności i konwergencji między państwami członkowskimi. Oczekuje się, że program ten umożliwi istotną odbudowę gospodarczą i będzie sprzyjać zrównoważonemu wzrostowi gospodarczemu państw członkowskich.

Instrument Wsparcia Technicznego ma zatem na celu udzielanie rządów i innym organom państw członkowskich – na ich wniosek – wsparcia w ich wysiłkach na rzecz opracowania i wdrożenia reform strukturalnych wspomagających odbudowę. Instrument ma przyczyniać się do osiągnięcia ogólnego celu, jakim jest zwiększenie spójności, odbudowa gospodarcza i społeczna oraz odporność i konwergencja.

1.5.2. *Wartość dodana z tytułu zaangażowania UE*

Przyczyny działania na poziomie europejskim (*ex ante*)

W obliczu pandemii COVID-19 państwa członkowskie muszą kontynuować reformy ze względu na potrzebę strategicznego planowania odbudowy; w związku z tym muszą one w dalszym ciągu otrzymywać znaczne wsparcie techniczne w celu wzmocnienia ich zdolności administracyjnych w zakresie przygotowania i wdrożenia reform, które będą sprzyjać odporności i stanowić podstawę do odbudowy w wymiarze społecznym i gospodarczym.

W tym kontekście wartość dodaną zapewnia Instrument na szczeblu unijnym, który będzie koncentrował się na dostarczaniu wiedzy specjalistycznej dostosowanej do potrzeb i z korzyścią dla wszystkich państw członkowskich, które zwrócą się o wsparcie w terenie. Taka wartość dodana przekłada się ponadto na niezbędny potencjał instytucjonalny i administracyjny, który umożliwia wdrożenie reform i zapewnia państwom członkowskim możliwość stabilnej odbudowy.

Ponadto Instrument Wsparcia Technicznego będzie promować wzajemne zaufanie i dalszą współpracę między państwami członkowskimi i Komisją w świetle społecznych skutków kryzysu związanego z COVID-19.

Oczekiwana unijna wartość dodana (*ex post*)

Wdrażanie reform strukturalnych w państwach członkowskich stanowi wprawdzie w dalszym ciągu kompetencję krajową, ale wpływ obecnego kryzysu związanego z COVID-19 na gospodarkę i społeczeństwo uwidacznia silne powiązania pomiędzy gospodarkami państw członkowskich. Dlatego też działania w zakresie reform mające na celu wsparcie procesu odbudowy nie mogą być kwestią wyłącznie krajową. Koordynacja polityki gospodarczej w zakresie odbudowy w następstwie tego kryzysu zostanie omówiona w kontekście europejskiego semestru. Celem Instrumentu Wsparcia Technicznego będzie zapewnienie wsparcia organom krajowym wnioskujących państw członkowskich przez cały proces reform lub na określonych etapach tego procesu, w tym poprzez zapewnienie dodatkowego wsparcia we wdrażaniu reform w ramach europejskiego semestru. W ten sposób przyczyni się on do odporności, konwergencji oraz odbudowy gospodarczej i społecznej państw członkowskich. Jego korzystny wpływ będzie zatem odczuwalny nie tylko na szczeblu krajowym, ale również, jeśli chodzi o odbudowę całej Unii.

1.5.3. Główne wnioski wyciągnięte z podobnych działań

Instrument Wsparcia Technicznego stanowi kontynuację istniejącego Programu wspierania reform strukturalnych na lata 2017–2020, który wszedł w życie w dniu 20 maja 2017 r.

W dokumencie roboczym służb Komisji towarzyszącym niezależnemu sprawozdaniu z przeglądu śródkresowego Programu wspierania reform strukturalnych, który ma zostać wkrótce przyjęty przez Komisję, zbadano wyniki realizacji tego programu na podstawie kryteriów oceny (stosowność, skuteczność, efektywność, spójność i unijna wartość dodana) i wyciągnięto szereg wniosków:

- struktura Programu wspierania reform strukturalnych jest dostosowana do rzeczywistych potrzeb państw członkowskich i stanowi odpowiedni instrument wspierania państw członkowskich we wzmacnianiu ich zdolności administracyjnych i instytucjonalnych;
- wysoki poziom elastyczności i brak wymogów dotyczących współfinansowania sprawiają, że możliwe jest przełożenie potrzeb państw członkowskich na wykonalne działania o realistycznych ramach czasowych, które spełniają oczekiwania państwa członkowskiego;
- z oceny wynika, że znaczną wartością dodaną jest również wymiana dobrych praktyk między państwami członkowskimi. Co więcej, Program wspierania reform strukturalnych jest dobrze zintegrowany z unijnym procesem zarządzania gospodarczego;

- roczne cykle Programu wspierania reform strukturalnych i europejskiego semestru uzupełniają się w odpowiednim zakresie, zapewniając kompleksowe i skoordynowane podejście do reform strukturalnych w państwach członkowskich;
- za czynniki mające pozytywny wpływ na osiągnięcie wyników Programu wspierania reform strukturalnych uznaje się wysoki stopień zaangażowania wszystkich zainteresowanych stron, wysoki poziom wiedzy fachowej podmiotu udzielającego wsparcia technicznego oraz sprzyjające okoliczności polityczne; oraz
- za czynniki, które mają negatywny wpływ na pomyślną realizację projektów wsparcia technicznego, uznaje się brak współpracy między zainteresowanymi stronami oraz zmienne bądź niepewne okoliczności polityczne.

1.5.4. Spójność z innymi właściwymi instrumentami oraz możliwa synergia

Wniosek jest spójny z innymi politykami Unii, a także gwarantuje komplementarność i synergę z tymi politykami.

Celem wniosku ustanawiającego Instrument na rzecz Odbudowy i Zwiększania Odporności jest zaoferowanie wsparcia finansowego dla inwestycji i reform publicznych. Instrument Wsparcia Technicznego zapewni synergę z Instrumentem na rzecz Odbudowy i Zwiększania Odporności, ponieważ wspiera przygotowanie i wdrażanie planów oraz reformy takich planów w ramach takiego przygotowania i wdrażania. Instrument Wsparcia Technicznego jest zgodny z pomocą techniczną udostępnianą w ramach polityki spójności, ponieważ taka pomoc techniczna jest ściśle ukierunkowana na wspomaganie zainteresowanych stron przy budowaniu zdolności zarządzania funduszami unijnymi oraz na wspieranie realizacji projektów współfinansowanych z funduszy unijnych. Centrum pomocy technicznej dostępne w ramach programu InvestEU również jest ukierunkowane głównie na przygotowanie dużych (prywatnych) projektów inwestycyjnych i nie jest ukierunkowane na reformy strukturalne. Z kolei Instrument Wsparcia Technicznego ma wspierać długoterminowe reformy strukturalne.

1.6. Okres trwania działania i jego wpływ finansowy

- ☐ Wniosek/inicjatywa o **ograniczonym okresie trwania**
 - ☐ Okres trwania wniosku/inicjatywy: od RRRR r. do RRRR r.
 - ☒ Okres trwania wpływu finansowego: od 2021 r. do 2027 r.
- ☐ Wniosek/inicjatywa o **nieograniczonym okresie trwania**
 - Wprowadzenie w życie z okresem rozruchu od RRRR r. do RRRR r.,
 - po którym następuje faza operacyjna.

1.7. Planowane tryby zarządzania²⁸

- ☒ **Bezpośrednie zarządzanie** przez Komisję
 - ☒ w ramach jej służb, w tym za pośrednictwem jej pracowników w delegaturach Unii;
 - ☐ przez agencje wykonawcze;
- ☐ **Zarządzanie dzielone** z państwami członkowskimi
- ☒ **Zarządzanie pośrednie** poprzez przekazanie zadań związanych z wykonaniem budżetu:
 - ☐ państwom trzecim lub organom przez nie wyznaczonym;
 - ☒ organizacjom międzynarodowym i ich agencjom (należy wyszczególnić);
 - ☒ EBI oraz Europejskiemu Funduszowi Inwestycyjnemu;
 - ☐ organom, o których mowa w art. 208 i 209 rozporządzenia finansowego;
 - ☒ organom prawa publicznego;
 - ☒ podmiotom podlegającym prawu prywatnemu, które świadczą usługi użyteczności publicznej, o ile zapewniają one odpowiednie gwarancje finansowe;
 - ☐ podmiotom podlegającym prawu prywatnemu państwa członkowskiego, którym powierzono realizację partnerstwa publiczno-prywatnego oraz które zapewniają odpowiednie gwarancje finansowe;
 - ☐ osobom odpowiedzialnym za wykonanie określonych działań w dziedzinie wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa na mocy tytułu V Traktatu o Unii Europejskiej oraz określonym we właściwym podstawowym akcie prawnym.
- *W przypadku wskazania więcej niż jednego trybu należy podać dodatkowe informacje w części „Uwagi”.*

Uwagi

Nie dotyczy

²⁸

Wyjaśnienia dotyczące trybów zarządzania oraz odniesienia do rozporządzenia finansowego znajdują się na następującej stronie: http://www.cc.cec/budg/man/budgmanag/budgmanag_en.html

2. ŚRODKI ZARZĄDZANIA

2.1. Zasady nadzoru i sprawozdawczości

Określić częstotliwość i warunki

Wniosek zawiera zobowiązania dotyczące monitorowania i oceny. Osiągnięcie celów szczegółowych będzie monitorowane na podstawie wskaźników wymienionych we wniosku; Komisja będzie przedstawiać corocznie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdania z postępów we wdrażaniu rozporządzenia.

Komisja przedstawi Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie z oceny śródkresowej i sprawozdanie z oceny *ex post*.

Sprawozdanie z przeglądu śródkresowego zawiera informacje dotyczące osiągnięcia celów rozporządzenia oraz jego skuteczności, wydajności, adekwatności, spójności i unijnej wartości dodanej. Będzie ono również uwzględniać kwestię, czy wszystkie cele i działania pozostają adekwatne. Sprawozdanie z oceny *ex post* będzie stanowić całościową ocenę rozporządzenia i zawierać informacje na temat jego wpływu w dłuższej perspektywie.

2.2. System zarządzania i kontroli

2.2.1. Zidentyfikowane ryzyko

Ryzyko związane z wyborem partnerów (np. międzynarodowych instytucji finansowych i beneficjentów), etapem zawarcia umowy (umieszczeniem wymogów Komisji w dokumentacji umownej), monitorowaniem i transakcjami finansowymi (nieprzestrzeganiem procedury zalecanej przez Komisję) oraz z pomiarem skuteczności realizacji (nieosiągnięcie ustalonych celów/założeń).

W celu ograniczenia tych czynników ryzyka wprowadzone zostaną następujące środki:

- stosowanie ugruntowanej procedury oceny przed wydaniem decyzji o przyznaniu wsparcia;
- weryfikacja *ex ante* przez służbę odpowiedzialną za zarządzanie programem i weryfikacja finansowa przez służbę odpowiedzialną za finansowanie;
- hierarchiczne zatwierdzanie operacji w ramach odpowiednich procedur;
- ocena *ex ante* dla podmiotu, któremu powierzono wykonanie zadań (ocena spełnienia wymogów dotyczących filarów); oraz
- kontrole *ex post* mające na celu wyeliminowanie systemowych niedociągnięć w kontrolach *ex ante* i skorygowanie kwot nienależnie wypłaconych.]

2.2.2. Informacje dotyczące struktury wewnętrznego systemu kontroli

Instrument może być wdrażany bezpośrednio przez Komisję albo pośrednio zgodnie z art. 62 ust. 1 lit. c) rozporządzenia finansowego. Instrument opiera się na doświadczeniach programu wspierania reform strukturalnych, który jest zarządzany w ramach zarządzania bezpośredniego i pośredniego, a jego zaletą okazała się prostota administracyjna. Z punktu widzenia zapewnienia ciągłości i utrzymania spójności ram, najbardziej odpowiednim rozwiązaniem jest zarządzanie bezpośrednie (lub w stosownych przypadkach zarządzanie pośrednie). W stosownych przypadkach, kiedy będzie to uzasadnione w świetle celów polityki

i celów kontroli, wykorzystywane będzie również zarządzanie pośrednie z udziałem organizacji międzynarodowych. Strategię kontroli uznaje się za odpowiednią i wyważoną do celów zapobiegnięcia tradycyjnemu ryzyku związanemu z bezpośrednim lub pośrednim zarządzaniem (zamówieniami publicznymi, dotacjami oraz umowami o przyznanie wkładu, jak wyszczególniono w pkt 2.2.1).

2.2.3. *Oszacowanie kosztów i korzyści wynikających z kontroli i ocena prawdopodobnego ryzyka błędu*

Na podstawie najnowszych informacji (dostępnych w planie zarządzania Służby ds. Wspierania Reform Strukturalnych (SRSS) na 2018 r. (obecnie: DG REFORM) i w rocznym sprawozdaniu z działalności) szacowana efektywność kosztowa kontroli wynosi poniżej 5 %.

Koszty personelu szacuje się na podstawie przybliżonych wartości opartych na analizie schematu organizacyjnego i opisów stanowisk, natomiast zewnętrzne koszty kontroli opierają się na wartości odpowiednich umów i na związanych z nimi płatnościach.

Biorąc pod uwagę proponowany tryb zarządzania, ocenę ryzyka i proponowane środki ograniczające ryzyko, przewiduje się, że poziom błędu będzie niski.

2.3. **Środki zapobiegania nadużyciom finansowym i nieprawidłowościom**

Określić istniejące lub przewidywane środki zapobiegania i ochrony

W Instrumencie przewidziano różne środki mające zapobiec oszustwom i nieprawidłowościom.

Zgodnie ze strategią Komisji w zakresie zwalczania nadużyć finansowych obejmującą pełny cykl wydatkowania, DG REFORM będzie realizować szczegółowy plan działania w zakresie zwalczania nadużyć finansowych w odniesieniu do tych wydatków, mając na uwadze proporcjonalność oraz koszty i korzyści wdrażanych środków. Będzie on opierać się na doświadczeniach zebranych przez DG REFORM podczas stosowania obecnej strategii zwalczania nadużyć finansowych.

Na wszystkich szczeblach zarządzania mają zastosowanie właściwe procedury kontroli wewnętrznej, które będą zapewniać wystarczającą pewność co do osiągnięcia następujących celów: skuteczności, efektywności i oszczędności w odniesieniu do operacji, wiarygodności sprawozdawczości; ochrony aktywów i informacji; odpowiedniego zarządzania czynnikami ryzyka związanymi z legalnością i prawidłowością operacji leżących u podstaw rozliczeń, a także zapobiegania nadużyciom finansowym i nieprawidłowościom oraz ich wykrywania, korygowania i monitorowania.

W planie działania w zakresie zwalczania nadużyć finansowych opisany zostanie system kontroli *ex ante* i *ex post*, oparty na systemie sygnałów ostrzegawczych, i określone zostaną procedury obowiązujące personel w przypadku wykrycia nadużyć lub nieprawidłowości. Będzie on również zawierać informacje na temat uzgodnień roboczych z OLAF-em.

3. SZACUNKOWY WPLYW FINANSOWY WNIOSKU/INICJATYWY

3.1. Działy wieloletnich ram finansowych i linie budżetowe po stronie wydatków, na które wniosek/inicjatywa ma wpływ

- Istniejące linie budżetowe

Według działów wieloletnich ram finansowych i linii budżetowych

Dział wieloletnich ram finansowych	Linia budżetowa	Rodzaj wydatków	Wkład			
	Numer Dział 2: Spójność i wartości	Zrózn./niezrózn. ²⁹	państw EFTA ³⁰	krajów kandydujących ³¹	państw trzecich	w rozumieniu art. 21 ust. 2 lit. b) rozporządzenia finansowego
2	06.01 04 01 (Wydatki pomocnicze na Instrument Wsparcia Technicznego – IWT)	Zrózn. / niezrózn.	NIE	NIE	NIE	NIE
2	06.02.02 – (IWT – Operacyjne Wsparcie Techniczne)	Zrózn.	NIE	NIE	NIE	NIE

²⁹ Środki zróżnicowane/środki niezróżnicowane

³⁰ EFTA: Europejskie Stowarzyszenie Wolnego Handlu

³¹ Kraje kandydujące oraz w stosownych przypadkach potencjalne kraje kandydujące Bałkanów Zachodnich.

3.2. Szacunkowy wpływ na wydatki

3.2.1. Synteza szacunkowego wpływu na wydatki

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

Dział wieloletnich ram finansowych	2	Spójność i wartości
---	----------	----------------------------

DG REFORM			Rok 2021	Rok 2022	Rok 2023	Rok 2024	Rok 2025	Rok 2026	Rok 2027	Po 2027	OGÓŁEM
• Środki operacyjne											
06.02.02 – (IWT – Operacyjne Wsparcie Techniczne)	Środki na zobowiązania	(1)	114,364	116,692	119,065	121,486	123,956	126,476	128,367	-	850,406
	Środki na płatności	(2)	56,382	84,658	97,685	102,053	104,886	107,981	107,853	188,908	850,406
Środki administracyjne finansowane ze środków przydzielonych na określone programy operacyjne ³²											
06.04 04 01 (Wydatki pomocnicze na Instrument Wsparcia Technicznego – IWT)		(3)	2,000	2,000	2,000	2,000	2,000	2,000	2,000	-	14,000
OGÓŁEM środki dla DG REFORM	Środki na zobowiązania	=1+1a +3	116,364	118,692	121,065	123,486	125,956	128,476	130,367	-	864,406
	Środki na płatności	=2+2a +3	58,382	86,658	99,685	104,053	106,886	109,981	109,853	188,908	864,406

³² Wsparcie techniczne lub administracyjne oraz wydatki na wsparcie w zakresie wprowadzania w życie programów lub działań UE (dawne linie „BA”), pośrednie badania naukowe, bezpośrednie badania naukowe.

Dział wieloletnich ram finansowych	5	„Wydatki administracyjne”
---	----------	---------------------------

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

		Rok 2021	Rok 2022	Rok 2023	Rok 2024	Rok 2025	Rok 2026	Rok 2027	OGÓŁEM
DG: REFORM									
• Zasoby ludzkie		29,890	31,945	31,945	31,945	31,945	31,945	31,945	221,560
• Pozostałe wydatki administracyjne		1,400	1,655	1,695	1,695	1,695	1,695	1,695	11,530
OGÓŁEM DG REFORM	Środki	31,290	33,600	33,640	33,640	33,640	33,640	33,640	233,090

OGÓŁEM środki na DZIAŁ 7 wieloletnich ram finansowych	(Środki na zobowiązania ogółem = środki na płatności ogółem)	31,290	33,600	33,640	33,640	33,640	33,640	33,640	233,090
--	--	--------	--------	--------	--------	--------	--------	--------	---------

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

		Rok 2021	Rok 2022	Rok 2023	Rok 2024	Rok 2025	Rok 2026	Rok 2027	Po 2027	OGÓŁEM
OGÓŁEM środki na DZIAŁY 1 do 7 wieloletnich ram finansowych	Środki na zobowiązania	154,720	157,030	157,070	157,070	157,070	157,070	156,060	0,000	1 096,090
	Środki na płatności	75,791	126,065	150,999	157,070	157,070	157,070	157,070	114,955	1 096,090

3.2.2. Szacunkowy wpływ na środki administracyjne

3.2.2.1. Streszczenie

- ☐ Wniosek/inicjatywa nie wiąże się z koniecznością wykorzystania środków administracyjnych
- ☒ Wniosek/inicjatywa wiąże się z koniecznością wykorzystania środków administracyjnych, jak określono poniżej:

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

	Rok 2021 ³³	Rok 2022	Rok 2023	Rok 2024	Rok 2025	Rok 2026	Rok 2027	OGÓŁEM
--	---------------------------	-------------	-------------	-------------	-------------	-------------	-------------	--------

DZIAŁ 7 wieloletnich ram finansowych								
Zasoby ludzkie	29,890	31,945	31,945	31,945	31,945	31,945	31,945	221,560
Pozostałe wydatki administracyjne	1,400	1,655	1,695	1,695	1,695	1,695	1,695	11,530
Suma częściowa DZIAŁU 7 wieloletnich ram finansowych	31,290	33,600	33,640	33,640	33,640	33,640	33,640	233,090

Poza DZIAŁEM 7³⁴ wieloletnich ram finansowych								
Zasoby ludzkie								
Inne wydatki administracyjne	2,000	2,000	2,000	2,000	2,000	2,000	2,000	14,000
Suma częściowa poza DZIAŁEM 7 wieloletnich ram finansowych	2,000	2,000	2,000	2,000	2,000	2,000	2,000	14,000

OGÓŁEM	33,290	35,600	35,640	35,640	35,640	35,640	35,640	247,090
---------------	---------------	---------------	---------------	---------------	---------------	---------------	---------------	----------------

Potrzeby w zakresie środków na zasoby ludzkie i inne wydatki o charakterze administracyjnym zostaną pokryte z zasobów DG już przydzielonych na zarządzanie tym działaniem lub przesuniętych w ramach dyrekcji generalnej, uzupełnionych w razie potrzeby wszelkimi dodatkowymi zasobami, które mogą zostać przydzielone zarządzającej dyrekcji generalnej w ramach procedury rocznego przydziału środków oraz w świetle istniejących ograniczeń budżetowych.

³³ Rok N jest rokiem, w którym rozpoczyna się wprowadzanie w życie wniosku/inicjatywy.

³⁴ Wsparcie techniczne lub administracyjne oraz wydatki na wsparcie w zakresie wprowadzania w życie programów lub działań UE (dawne linie „BA”), pośrednie badania naukowe, bezpośrednie badania naukowe.

3.2.2.2. Szacowane zapotrzebowanie na zasoby ludzkie

- ☐ Wniosek/inicjatywa nie wiąże się z koniecznością wykorzystania zasobów ludzkich.
- ☒ Wniosek/inicjatywa wiąże się z koniecznością wykorzystania zasobów ludzkich, jak określono poniżej:

Wartości szacunkowe należy wyrazić w ekwiwalentach pełnego czasu pracy

	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027
• Stanowiska przewidziane w planie zatrudnienia (stanowiska urzędników i pracowników zatrudnionych na czas określony)							
XX 01 01 01 (w centrali i w biurach przedstawicielstw Komisji)	162	173	173	173	173	173	173
XX 01 01 02 (w delegaturach)							
XX 01 05 01 (pośrednie badania naukowe)							
10 01 05 01 (bezpośrednie badania naukowe)							
• Personel zewnętrzny (w ekwiwalentach pełnego czasu pracy: EPC)³⁵							
XX 01 02 01 (CA, SNE, INT z globalnej koperty finansowej)	69	74	74	74	74	74	74
XX 01 02 02 (CA, LA, SNE, INT i JED w delegaturach)							
XX 01 04 yy ³⁶	- w centrali						
	- w delegaturach						
XX 01 05 02 (CA, SNE, INT – pośrednie badania naukowe)							
10 01 05 02 (CA, INT, SNE – bezpośrednie badania naukowe)							
Inna linia budżetowa (określić)							
OGÓŁEM	231	247	247	247	247	247	247

XX oznacza odpowiednią dziedzinę polityki lub odpowiedni tytuł w budżecie.

Potrzeby w zakresie zasobów ludzkich zostaną pokryte z zasobów DG już przydzielonych na zarządzanie tym działaniem lub przesuniętych w ramach dyrekcji generalnej, uzupełnionych w razie potrzeby wszelkimi dodatkowymi zasobami, które mogą zostać przydzielone zarządzającej dyrekcji generalnej w ramach procedury rocznego przydziału środków oraz w świetle istniejących ograniczeń budżetowych.

Opis zadań do wykonania:

Urzędnicy i pracownicy zatrudnieni na czas określony	
Personel zewnętrzny	

³⁵ CA = personel kontraktowy; LA = personel miejscowy; SNE = oddelegowany ekspert krajowy; INT = personel tymczasowy; JED = młodszy oddelegowany ekspert.

³⁶ W ramach podpułapu na personel zewnętrzny ze środków operacyjnych (dawne linie „BA”).

3.2.3. Zgodność z obowiązującymi wieloletnimi ramami finansowymi

- ☐ Wniosek/inicjatywa jest zgodny(-a) z obowiązującymi wieloletnimi ramami finansowymi.
- ☐ Wniosek/inicjatywa wymaga przeprogramowania odpowiedniego działu w wieloletnich ramach finansowych.

Należy wyjaśnić, na czym ma polegać przeprogramowanie, określając linie budżetowe, których ma ono dotyczyć, oraz podając odpowiednie kwoty.

- ☐ Wniosek/inicjatywa wymaga zastosowania instrumentu elastyczności lub zmiany wieloletnich ram finansowych.

Należy wyjaśnić, który wariant jest konieczny, określając linie budżetowe, których ma on dotyczyć, oraz podając odpowiednie kwoty.

3.2.4. Udział osób trzecich w finansowaniu

- Wniosek/inicjatywa nie przewiduje współfinansowania ze strony osób trzecich
- Wniosek/inicjatywa przewiduje współfinansowanie szacowane zgodnie z poniższym:

Środki w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

	Rok N	Rok N+1	Rok N+2	Rok N+3	Wprowadzić taką liczbę kolumn dla poszczególnych lat, jaka jest niezbędna, by odzwierciedlić cały okres wpływu (por. pkt 1.6)			Ogółem
Określić organ współfinansujący								
OGÓŁEM środki objęte współfinansowaniem								

3.3. Szacunkowy wpływ na dochody

- ☐ Wniosek/inicjatywa nie ma wpływu finansowego na dochody.
- ☐ Wniosek/inicjatywa ma wpływ finansowy określony poniżej:
 - ☐ wpływ na zasoby własne
 - ☐ wpływ na dochody różne

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

Linia budżetowa po stronie dochodów	Środki zapisane w budżecie na bieżący rok budżetowy	Wpływ wniosku/inicjatywy ³⁷						
		Rok N	Rok N+1	Rok N+2	Rok N+3	Wprowadzić taką liczbę kolumn dla poszczególnych lat, jaka jest niezbędna, by odzwierciedlić cały okres wpływu (por. pkt 1.6)		
Artykuł ...								

W przypadku wpływu na dochody różne „przeznaczone na określony cel” należy wskazać linie budżetowe po stronie wydatków, które ten wpływ obejmuje.

--

Należy określić metodę obliczania wpływu na dochody.

--

³⁷ W przypadku tradycyjnych zasobów własnych (opłaty celne, opłaty wyrównawcze od cukru) należy wskazać kwoty netto, tzn. kwoty brutto po odliczeniu 25 % na poczet kosztów poboru.